

ఆ కొండివారివెద్యము

ఆకొండి రామమార్తి భివగ్నీరుల

శిఖ్య లకు

మధునాపంతుల సత్యనారాయణ

మూర్తిగారిచే

పాఠ్యంబణి

ముద్దికుత్తు 1000 శ్రీతులు

పి శా శ్రు ర ము

శ్రీ విద్వజ్ఞ మనోరంజనీ ముద్దాళాలయంకు
ముద్దింపఁబడినది.

1927

పీరిక్క

నైద్య మఱుగనినేను, వైద్యగ్రంథ షణుదీనికిఁ బీతికే
వార్షియఁబూనుకోనుట యసందర్భముగా నుండక తప్పదు.
కాని, వైద్యజ్ఞానము లేనివారు నైద్యమును జేయటకుఁ బూను
కోనుటకంటె నసందర్భముగా నుండ దని నానమృకము. శబ్ద
శుద్ధితేని యవతారికనలన, నాభిశుద్ధితేని యూసందభై రవివలన
గలుగునంత యపాయము కలుగునా? ఆ యుర్వైద్యజ్ఞానశూన్యు
డైనైద్యు డంతికయమహాత యని మనపెదలు వచించి
నారు. వైద్యవృత్తి నవలదచింపఁ దలఁచువా రందఱు వైద్య
గ్రంథములు చాలవఱ కభ్యసింపక తప్పదు. అటిగార్థిక
జ్ఞానమున కనుభవము తో డగుకొలఁది రోగనిదానజ్ఞానము
బలమగును.రోగ మేదియో నిడ్డయింపకుండ వైద్యమొసర్పుట
యనుపయోగమే కాక యపాయకరమగుడుగఁ గావున రోగ
నిదానమే వైద్యమునకుఁ బ్రిప్రిథానము.

ఆత్మకు దుర్గతి నిచ్చకామక్రోధాచులను యోగాభ్యా
సాదిసాధనములవలనను, జ్ఞానోవదేశమువలనను శౌఖయోలి
శిష్యునకుఁ గైవల్య మొనఁగఁగలగురుఁ డెబివాడో దేహ
పాటవభంగకరము లైనవ్యాధులను మందులమూలమునను
బభ్యములమూలమునను నివారించి దేహికై హికసుఖమును

బ్రాహ్మణించునై ద్వ్యాం డట్టివాడు. తనకార్యానిర్వహణమునకై గురుఁ డెంతయాధ్యాత్మికవిద్యాజ్ఞాననిధిమై యుండవలయునో, తనకార్యానిర్వహణమునకై వైద్వ్యాం డంతయాయు రేవజ్ఞాన సిధి మై యుండవలయును. గురుఁ డెట్టివేమస్వరూపుఁ డై యుండవలయునో, వైద్వ్యాం డట్టివేమస్వరూపుఁ డై యుండవలయును. గురునివలెనే వైద్వ్యాం నిష్కటుషచిత్తుఁడై, సత్యవాదిమై, భనాశామారుఁడై, ప్రాజాహిత లిప్పిరుఁడై యుండవలయును.

వైద్వ్యాం తననాఁడే కై ద్వ్యాం మును నంపాదించినవాడు కాక, వైద్వ్యాం శుంభములోఁ జీర్ణివాఁడై యుంపట సరోవరముమ. అట్టివానికిఁ చిత్రపితామహాదివ్యాపుల థిమజశాత్మజ్ఞాన మంతయు, నమభవభాగ్య మంతయు వంశవరంపరాగతథనమూహామువలే గరతలగతమై యుంపును. అదిగాకతాతముత్తాతలనుండి యనేకవిచిత్రమోగమలు గ్రంథములు కానివి రొక్కుక్కువంశములో వచ్చుచుండును.

తనమందును రోగి గొంతుకలోఁ బోయుటకుముందు తనయుందు విశ్వాసమును రోగి మనస్సులోఁ బ్రావేశపెట్టుటకు వైద్వ్యాం ప్రీయత్తింపవలయును. వైద్వ్యాం రోగిశయ్య యొస్తే బ్రాస్సువడసుఁడై యుండవలయును గాని సంకుచితముఖుఁడై వ్యాకులచిత్తుఁడై యుండసూడమ. రోగితత్త్వముచు ఒక్కించుటకు వైద్వ్యాం డెంతయాసక్తితోఁ నుండునో,

వైద్వ్యానిమెగమును బరీచ్చించుటకు రోగి యంతకంటె నెప్పువ యాసక్తితోఁ నుండును. కావున నందేహముకాని, భయముకాని, సిరాశకాని వైద్వ్యాం తనమెగమునం దెన్నెడుగానబఱుపసూడమ. ఎన్నియెన్ని దుష్టలక్షణము లంకురించినను హాని నవలీలగ మాస్పాగలిగిసట్లు వైద్వ్యాం కనబడవలయును. తన కున్నబాధ లస్సియు, భ్రమమువలనఁగలిగినబాధ లస్సియు, ముం డెప్పుదో రాచమ్చ నమకొస్సుబాధ లస్సియు జర్వీతెచర్యణముగ నేకముపెట్టుట రోగిస్విభావము. హాని నస్సియు నాదరముతోఁ విని సమతరము లిచ్చుట వైద్వ్యానివిధి. రోగి తనరోగనివారణమును వైద్వ్య నెంతగాధముగ నమ్మునో, వైద్వ్యాం వ్యాధిగ్రస్తునివ్యాధి నిర్మాలనమునకు భగవంతు నంతగాధముగ నమ్మువలయును.

రోగికి రోగదశయందుఁ గొన్నిభక్ష్యవదార్థములపై వాంఘ జనించును. తినవలయు నని యేవస్తువునందైన రోగికి వాంఘకలుగుట సులక్షణము కాని దుర్కషణము కాదు. అట్టిచో వైద్వ్యాం రోగివాంఘమ వ్యాధపఱుక, యాభక్ష్యవస్తువునాతనికి మితముగ నిచ్చి రోగము కుదుర్చవలయును. ఆవస్తువుము దినుపర్యంతము రోగికి రోగనివారణము కాకుండుటయనేకస్థలములయుందుఁ గలదు.

వైద్వ్యానికుండవలసిసప్రశస్త గుణము లనేకము లాకొండి వారివంశమును బుట్టినపురుషుల కున్నట్లు విసుచున్నాము.

శారీరిక ద్వయము వంశవరంపరాగతమై వన్నెకేక్కి యున్నది. వాడితో ననేకుల తైడ్యసామధ్యమునుగూర్చి చిత్రములైన కథలు చెప్పమరు. కొన్నికథ లీగ్రీంథక ర్ట సేకరించి గ్రీంథ మున వార్షిసినారు.

ఈగ్రీంథక ర్ట గ్రీంథమును వార్షియకాలమండు లభింపని రెండు దానశాసనములు గ్రీంథ మచ్చపడినతరువాత గ్రింథక ర్టమామగా రగు బ్రహ్మా ఆకొండి రామమూర్తిశాస్త్రీలుగారి పురాతనపత్రీపంచయమున యూదృచ్ఛికముగా దొరకినవి. తత్కూర్పుమే యవి గ్రీంథక ర్టకు లభించియుండు నెడల వానినిగూర్చి గ్రీంథమున వివులమగ వార్షిసియేయుండును. ఆకొండి రామమూర్తిశాస్త్రీలుగారి కై దవమూలపురుషుడైన రామయ్యగారికి బెద్దాపురాథిశుడగు శీర్ణి శీర్ణి వత్స వాయ జగపతిరాజుబహుదురుగారు ప్రాయించియిచ్చినభూదాన శాసన మించినిగువనే వార్షియుచున్నాను.

అప్పటిచెద్దాపురప్రభుత్వనకు భయంకరమగు రక్తాతిస్థితము కలిగిను. ఎన్నిచికిత్స లాచరించినను నది శాంతింపలేదు నరికదా, క్రమముగా వృద్ధియగుచుండెను. అప్ప దాకొండి రామయ్యగారిని మహారాజాయ్యనించి యాయనచే మంమణిస్కాసంగ కై నకటాయిమువలనను బ్రిజలవుణ్ణమువలనను

మహారాజునకు వ్యాధి కుదిరినది. ఆప్పుడు నాల్గుపుట్టభూమి దూమహారాజుకై ద్వ్యామను మహారాజు దానమొర్చినారు.

ఆనాటిపట్టమగూర్చి ప్రాయభాగ్యము నాకుఁ గలిగినది. అది శాలివాహనశకము 169ఁ వ నాటిది. దానిని గాంచి సంకోచించుచు గ్రీహించితిని. సంకోచ మేల యందు రా ? చేతితోఁ దాకినమెడల దానిమిందినిరా యెక్కడఁ జేరగి పోవునో యునందేహము నాకుఁ గలిగినది. వందలకొలఁది సంవత్సరములక్రిందట ప్రాయింబణిన శాసన మొకపావుగంటు క్రింద ప్రాయింబణినట్లున్నది. దానిలోనియత్కరములు జీలజల లామనట్లు, జీవకళ లుట్టిపడునట్లు, పత్రముమిందినుండి పైకు బుమునట్లు, చల్లఁగ నిశ్శబ్దముగఁ బ్రీపహించునట్లు, ముత్యాల కోపలవలో వోండపుగోలునులయల్లికలవలె స్పష్టముగా జిగిచిగా సేత్రపర్వమై కానఁబుచున్నవే—అట్టియద్భుతలేఖన వైఖరి యిప్పా డంతరించినదికదా ! ఆహా ! ఎంతదురదుపుము! పూర్వీలబుద్ధివై శద్యములు కల్పనాచమతక్కుతులు కళాచాక చక్కుములు మనకుఁ బూర్చానుసాంగ్రహములైనను వారిదస్తారీనై ఆరినైన మన మనుకరింపలేనప్పుడు మనప్రాణహీనత, మన భూగ్యమీనత, మనప్రాచీనవస్తుగౌరవమీనతమేంతమో పలుక వశమా ? “ ఇప్పటివారి ప్రాతిలు తలవెండ్రీకలచిక్కలు, గొగిపండు, గ్రసిగ్రచ్చకాయలు, సిరాటో మునిగినపాలెవురు గుప్పాకుటలు, కోడికొక్కరింపులు, కొక్కిబికులు, లుకలుకలు,

తికమక” లని జంఖాలశాస్త్రి చెవ్వే చెప్పినాడు. మన వారీతలు తిన్నగనే యండుసెడల మన కీమరవథ లేల ? పూర్వాన్నిత్యము, పూర్వవిద్యాప్రశ్నల్ని, పూర్వపడశ్శి, పూర్వభాగ్యము, పూర్వస్వాతంత్ర్యము, పూర్వపక్షము కానేల ? తిరోధాన్నమైన దేశస్తాభాగ్యమునుగూర్చి దేహము లస్తున్నినాడ్వినలసినదేకాని రవంత బాధుమస్తు వినియోగమేమున్నది? కావున నీయేష్టులకు శాంతిచెప్పి మహాసండనంధాయక మగు నొకసన్నివేశమును గానఁబఱతును చూచేదరా ? ఈచూసశాసనమును జూచి యొక్కనిమునము కన్నల మూసికొంటేనిస్వాస్తుకప్రశ్నతీ కల వ్యధుడ సగునా కానిమేషకాలములోనేమి కానఁబడేనో మిారుకూడఁ జూడవలదా ?

పెద్దాపురపుగోటలో దర్శారుమహాలులో మొగముల బుగ్గమిానలు చెవులసంధున నెమిలికలములు నడుములకు బంధములు కడుఫులపై జోడించినహాస్తములు గల నచివాదిమహాశ్వాగ్ను లొకప్రిక్క బాధులు తీర్చియుండ, రెండవ ప్రక్క శిరముల రాంకములతోఁ జెవుల కుండలములతోఁ జేతఁ పుష్పనహితమంత్రాక్షతలతోఁ బురోహితులు విద్యాంసులు నగుబ్రాహ్మణోత్తములు స్వస్తివాహనము లొనర్చుచుండ, మహారాజు మహరజతోననాసీనుడై మహారాజువైద్యశిఖామణి యగు నాకొండి రామయ్యగారికి భూదూసశాసనమును బంగరుచ్ఛైరమునఁ బుష్టతొంబూలములతోఁ నుంచి

కూరుచుండియు రవంత వంగి యెట్లుందించుచున్నారో యిత్తి పర్వముగ నాలోకించుచున్నారా? అనేకలషులకుటుంబములను బోషించు నత్యంతపితరణశాలి యగు మహారాజును భాయం కరమృత్యుదంబ్రాలనుండి యటై యూడడిసి బంధులోకమునకు, నాక్రితలోకమునకు, విద్యులోకమునకు, నధిలోకమునకు, శూరలోకమునకుఁ దిరుగఁ బ్రసాదించిన మహారాజువైద్యశిరోమణి యగు రామయ్యగారు వంగి చేతులుచాచి దోసిలాగి యాశాసనమును గృహించి యెట్లు కనుల కద్దుకొనుచున్నారో పరిశీలించిరా ? ఆహ ! ఈసన్నివేశమున నొడలు పులకించు చున్నదే ! ఆశుహాజునకుఁ దంపులు తాతలు ముత్తాతలు నగు మహాప్రభుభులు గోడలపై నుండి “ మావంశమును నిలువచేటి పుణ్యముసు గ్రహించే రయ్యా ” యని పల్కుటలు గాఁబోలు రవంత విడినపెడవులతోఁ దయార్థములగు నిశ్చలదృష్టులతోఁ గృత్జత్తాసూచకములగు మందహసములతోఁ రామయ్యగారివంక సెట్లువలోకించుచున్నారో చూచితిరా ! విద్యావంతుఁ డగువానిబ్రిముకే బ్రిముకు. అట్టవిద్యాంచునాదరించుప్రభునిబ్రిముకే బ్రిముకు.

ఈరెండవశాసనము రామయ్యగారిపుత్రునకు శ్రీదంతులూరి జగన్నాథరాజుగా రిచ్చిన భూదూసశాసనము. ఈశాసనములు రెండు నచ్చెంతింపఁబడి గ్రంథాదియందే చేర్చుబడి

సామాని జూచినపిమ్మటనే పాతకలు గ్రంథమును బరిశి లింపవలయను.

ఈగ్రంథకర్త మామగారగు బ్రీహమ్మాష్టి ఆకొండి రామ మూర్తిశాస్త్రిలుగారిని నేను బాగుగా నెఱుఁగుచును. ఈయన యసాధారణమేధాశాలి. సంస్కృతాంధీపాహితీసంపన్నుడు. ఆయువ్యేదవిద్యావిశారదుడు. అగడంకారుని కుండవలసిన యనేకలషణములు లీయనయందుఁ బ్రీకాశించుచుస్తుని. ఈ యననాడీనిదానమునుగూర్చికూడఁ గొన్నిచిత్రీకథ లున్నావి. మేనమామగా రేమనుకొండురో యని సుదేహించి గ్రంథకర్త యాకథలను వార్యియ మానియంచును. పూర్వీలు గూర్చి చిత్రీకథలను వార్యిసినగ్రంథకర్త యూధునికున్ని యుపే త్సీంచుట తగును. నా కళ్యాంతరము లేదు కావున నొకటి రెండు కథలను నేను జెప్పెదను.

కాకినాడలో నొకసంప్రాగ్నమాఘునియంట నొకనికి వ్యాధికలిగినది. వేలుతోఁ బనిలేదుకావున విడిచెదను. రామ మూర్తిశాస్త్రిలుగా రాలోగినాడిని బరిప్పించి యావ్యాధికిఁ దగినమందులు తసయ్యెద్ద లేవని యూరకుండెను. మిం రేల మండిచ్చుటకు నీరాకరించినా రని ఖిత్తులు కొండ తాయనను రహస్యముగ నడుగ “ వ్యాధి కుడురునది కాదు, మం దీయు బనిలేదు. ఈదినముమెద లిరువదితోమ్ముదవదినమునం దాత నికి మృతి సంభవించు ” నని శాస్త్రిలుగారు చెప్పిరి. కాని

యాంగ్లేయునై ద్వయమునఁ గ్రీమముగా నారోగికి రోగము కుడి రిసది. ఆరోగ్యవంతుఁడై గ్రీమమునం దాతడు తిరుగమెద లిడెను. “ ఇదేమి నాడీనిదానమయ్యా !” యని మిత్తుఁలు శాస్త్రిలుగారిని బరిహసించెరి— “ ఇత్తువదితోమ్ముదవదినము కూటినపిమ్మటఁ బరిహసింపవచ్చును గాని యింతలోఁ దొర దరవడెదరేల ” యని శాస్త్రిఁలుగారు ప్రీత్యుత్రరమిచ్చిరి. మెస్టే లాగునఁ దిరుగుచుస్తు వానివిషయునై చెప్పినయామాటలయం దు విహితులకైన విశ్వాస మంచునా ? ఇత్తువదితోమ్ముదవ దినము వచ్చినది. ఆయుదయముననే యారోగమే తిరుగుజెబి నది. ఆదినమందే యారోగికి మృతి సంభవించినది.

ఇది యసాధారణనాడీనిదానవ్యాతిభక్తాదా ? రోగిమనే బంధమునఁ జేయునై చుట్టుడనే యాతనిరోగ మసాధ్య మని కనిపట్టుట యెంతునై ద్వయవిద్యావిశారదుకు సాధ్యమో చెప్ప వలయునా ? ఒకటిరెండుచినములకు రాఁబోపుమృతిని గనిపట్టు వై ద్వులు కొండ అన్నారు. చాలమందివై ద్వు లదికూడఁ జెప్పబాలరు. సగముచచ్చినతరువాతగూడ “ ఇంజెక్షను ” లిచ్చినవై ద్వు లెండఱు లేరు. అట్లుండ నిరువదితోమ్ముదినములకు రాఁబోపుమరకణమును గనిపట్టుట మహాభిషక్తిభాలక్షణ మనుట కేమైన సందేమా ?

మతియెకకథ : — ఒక త్రీకి ఛద్ది కలిగినది. అది యెస్సినంవత్సకములో యామెను బాధించినది. రామమూర్తి

స్తులుగా రామెనబూచుసరికి వమనము మహాభయపకరముగా నుండెను. పెండలపుమంప కుమ్మలోఁ, బెట్టి పెనరగింజంత మాత్రిచేసి దానిని, మాటలసందడి నామెనాలుకప్పిక్కాను రామమూర్తిగారు జాణవిడిచి, యేవో విచిత్రవార్తలచే నామె కు వినోదమును గలుగఁడేయుచుండెను. ఛ్విరోగిదృష్టిని జమ త్యాగముగ రోగచింతనుండి మఱలించుట వమనమున కొక విధమగు బందుకట్టు. నాకనుభవములో నున్న రెయికచిన్న యంశమును జెప్పెదమ. ఒకరోగికి విధివిరామములేకుండ వమనములు వెస్ట్యూచుండెను. వై మ్యుఁ డోకు డాతనికి మందిచ్చు టుకు వచ్చి ఏక్కిలి దగ్గఱగాఁ గూరుచుండెను. “ఓ”క్కని రోగి యసగనే వై మ్యుఁ డచ్చటినుండి కదలక, “నాబట్ట లెంతశ్శముగ నున్నవో చూడు. వీనివాఁద వమన మొన ర్ఘుట నీకు మంచిదా” యని ప్రార్థనలో బింకమును గాను బఱచుచుఁ బలికెను. అవై మ్యుఁ డక్కడఁ గూరుచుండిసంత సేన్న రోగి తిరుగ “నో”క్కనిలేదు. ఛ్విరోగిచుట్టు పూలదండలు ఫలములవళ్చేరములు సవిత్రిములగుబొమ్మలు మొదలగు నవి యంచుట యాచారము. ఈయాచారమున కర్థము లేక పోటేడు. అప్పికస్తలమునఁగాని మలమూత్రిము లెట్టురావో వమనముకూడ నట్టురాదు.

ఈమాటలకేమి ? పెండలపుమాత్ర నోటఁఁబడినయామె వై మ్యుఁమాటలను నిశ్చపాదిక్కలో విసుచునేయున్నది. నోటి

లోమాత్రీ నోటిద్వావముతోఁ గలసి రోగియెఱుగకుండ గొంతుకలోనికి బోవుచునేయున్నది. అరోగిచేతనే రామమూర్తి శాస్త్రీలుగారు రెంమదినములలోఁ బెట్టెపు పెండలపు దుంపను దినిపించిరట —

నాడ్చినిదానమున కొకకథ చెప్పితిని. వై ద్వయక్కీమయం తలి చాకచక్కమున కొకకథ చెప్పితిని. సాఖీపులాకన్యాయ ముగా నింతటితోఁ జాలును. అనేకమహావైద్యుల సాధ్యము లని విడిచినవ్యాధుల నీయన సుమర్చుట నాయనుభవములో నున్నది. వే ల్ల పసతములేదు. కాకినాడవారిపేటు చెప్పునప్పుడు విటాపురత్వవారి వేల చెప్పునలయును ? ఈయన తనవంశి ములోని పూర్వభిషగ్యులు కెంతమాత్రిముమ దీసిపోరు.

అల్పవిద్యాంసు లన్నివృత్తులకుఁగూడ నప్పితిష్ఠ తెచ్చు చున్నారు. అందులో వై ద్వయవృత్తిలోని యల్పిష్టానమువలని సప్పితిష్ఠమాట యటుండగా సపారమగు ప్రాణినాశనము కలుగుచున్నది. పాత్రోచిత్యములేని నాటకమువలను గవి కప్పితిష్ఠయే కాని పారటన కొరగాలునొప్పియైనఁ గలుగదు. కాని పాపాణశుద్ధిలేని రామబౌణమువలన రామబౌణముచే వలె బ్రాణినాశనము తప్పదు. శారీరశాత్రుమర్మ మెఱుగని చిత్రీకార్థని చిత్రీమువలన ద్విష్టు నెత్తిపె వెండ్రుకమైన నూడడు కాని శారీరశాత్రుష్టానశూమ్యాండైన వై మ్యుఁమాత్ర వలన రోగికి నరములవ ట్లన్ని యుఁగూడ నొక్కసారి యూడి

పోవును. అపలయ మున్న గాయకునిగీతమువలన శోర్తకుఁ జెవిటో రవంత నొప్పిమైనఁ గలుగదు కాని వైత్యజ్ఞరమును వాతజ్ఞర మని భ్రమవడి వైద్యుల్నఁ డిచ్చిన వాతాతుసము వలన రోగికి బ్రహ్మరంధ్రమునఁ బోటుపుటుట నిశ్చయముం ఇ ట్లథివిధ్వాంసులు నల్పివిధ్వాంసులు నజ్జలు నగువైద్యుల వలన నెంతప్రాణిబాధమైన నెంతప్రాణినాశనమైనఁ గలుగు చున్నది. వైద్యుళాత్మజ్ఞానవిషయకములగు యోగ్యతాపత్రీ ములు లేకుండ నితరదేశములందు వైద్యు మొనర్చుట కవకాశము లేదు. అట్టిప్రీతిబంధము మనకు లేకుంపుటచే జ్ఞానప్రీం ములగు వైద్యులూ వృథియగుచున్నారు. అద్విష్టము లగు రోగులమృతులూ వృథియగుచున్నవి. ఇంతభాయంకరసన్ని వేళ మితరదేశములందు గలుగుట కవకాశమున్నదా? మనదేశము కావున, మనజాతికావున నజ్జవైద్యుల యవకతవకయాటలన్నియు సాగుచున్నవి. అభాగ్యరోగుల యవకర్మము లంతులే కుండ సాగుచున్నవి. కర్మసూత్రీప్రాభల్యమును సమ్ముఖయటి మనము కంటేలోఁ జెముడుచాలుపోసిన వైద్యుని నిందించుమా? కాటి కేంగిన రోగినిసూర్యి చింతింతుమా? రావలసి నది రాకతప్పదు; పోవలసినది పోకతప్పదు; కావలసినది కాకతప్ప దని గాఢమైన విశ్వాస మున్నప్పదు “వైద్యు డేమి చేసినాయి. మనకర్మ మిట్లున్నది. రోగికాయువులే” దని మనలోఁ మన మూలటఁ జెండముంపుట కవకాశమున్నదా?

మన కట్టివిశ్వాసమే లేకుంచునెడల నజ్జవైద్యు లోసర్పుచున్న దుర్వైద్యములకు వారు మచార్ణిణములతోఁ, జేయ చెరలాట ములకు వారితెగసీల్లుదనములకుఁ జ్యోతిఫలముగా ఖల్యములతోఁ నంచికట్లతోఁ, జేతిదుడ్లతోఁ వారి నందఱను గట్టకట్టి భారతదేశ వీడ వదలుసట్లు బంగాళాభారతములోఁ, బాటవేయకుండుమా?

వైద్యజ్ఞానముండి, దైవభక్తి యుండి, ప్రజాప్రాత తత్పరత యుండి, పాపధితి యుండి, దురాశాదూరత యుండి, దయూర్ధీచిత్రత యుండి చేయువైద్యవృత్తి కంటే బుణ్యతర మైనవృత్తి వేరొకటి ప్రాపంచమున లేదు. అవి లేకుంపునప్పు దావృత్తికంటే బాపతరమైనవృత్తి వేటొకటి లేదు. కటిక వానివృత్తికూడ నంతకంటే మంచిది. కాకయని భ్రమవడి మఱింత చలువలోనికి దింపి, చలువ యని భ్రమవడి మఱింత కాకలోనికి దింపి యటుగుంజి యటుగుంజి సర్వబాధలుపెట్టి తుదకు రోగిని సేలు దింపువైద్యుఁ కొక్కకత్తిప్రేటుతోఁ జేవ నాశన మొనర్చుకటికవానికంటే కరినుడుకాడా?

ఆయుచ్యోదాభ్యసనమున కిప్పు దున్నపాశశాలలలోఁ జదివి, చదువుపూర్తిగానించి, పిమ్మటుఁ గొంతకాల మాక్కాండి రామమూర్తి శాస్త్రిలువారివంటివారియెద్ద సహాయుడుగాఁ బనిచేసి యనుభవమును సంపాదించి, యటుపిమ్మట స్వతంత్రముగా వైద్యు మారంభించి, సందేహంశములందుఁ బ్యాసలపాశాలుఁ మపేట్లించుచుఁ బాపథీతి కలిగి, ప్రజారోగ్యప్రదాన

సి పుల్లతై ప్రీకాళించుట యిప్పటిబోలురలో ననేకులకుఁ గత వ్యాము. ఒకనిని బాధపెట్టి తాను సుఖపడుటకంటే దాను బాధపడుట మంచిది. ఒకనిని జంపి తాను బ్రిముకుటకంటే దాను జచ్చుట మంచిది. రాజ్యాంతే నరకంథృవ మృషు మాటలోకంటే, నైద్వాంతే సరకంథృవ మృషుమాటలో నెక్కువ నత్యమున్నది. ఒక్కచాతురాగ్నయులో వైద్యుడు తీసినన్ని ప్రాణము లొతరాకైన నొక్క సంవత్సరములోఁ దీయంగలడా? అదిగాక యాశ్రయించినవారిప్రాణముతీయుటలోను విరోధిస్తాణమును దీయుటలోను నెంతథేదమున్నది?

Surgery (శల్వతంత్రము) మనకు లేదని పాశ్చాత్య వైద్య లాయుర్స్ దము సధిక్షేపించుచున్నారు. భారానగరాధీశ్వరుడైన భోజమహారాజుసాకు మెదటిలో కంతివంటిది బయలుదేఱిన దనియు, నాయుర్స్ దవైద్వ్యస్ దరు లిప్ప తామహారాజుసాకు సమ్మాహిని యనునోవధివలన మత్తుకలుగఁజేసి, పుత్తిపెంకు దీసి, లోనికంతివిగోసి తిరిగి పెంకును యథాస్థాపనున నుంచి కృతి సంజీవిని యనునోవధిచే మహారాజునకుఁ బ్రిజ్జు కలుగఁజేసి దూతని నారోగ్యవంతుని జేసినట్లు, ప్రాతమూలములగు నిర్వనములతో విమర్శకు లిప్పును కనిపటియున్నారు. ఈయమ్ముతమైన శల్వతంత్రచికిత్స 927 వ సంవత్సరమున—సరిగా వేయసంవత్సరములక్రిందట జంగినది. పాశ్చాత్య దేశఫ్లాలో ననేకులు నాగరకత యన సేమా యె

అంగసప్యము, కషుకునోప్పి గలిగినపాల్చి గడ్డికొత్తికి క్రీక్కులో స్నాత వైద్యజ్ఞున మైన లేక యందునప్పుడు శల్వతంత్రిశాస్త్రానపరమాసధిచిన్నానైన యాచికిత్స చేయఁబడినది.*

ఆయుర్వేదములో శాస్త్రియమైనవైద్యము లేదనియు, నున్న దేదియో నాచరణమున కక్కడుకురా దనియుఁ బాశ్చాత్య లభిప్రాయపడుచున్నారు. ఆయుర్వేదమున కిటియపక్కి యజ్ఞాలగువైద్యులమూలమునఁ గలిగినదే. ఆండివారుకుంబమువంటి కొన్నిన్ని కుటుంబములుమాత్రమే యాయుర్వేదప్రాశ వ్యాము నింకఁ జాటుచున్నవి. ఇట్టియునేకుటుంబము లింక బయలుదేఱవలయును. ఇద్దఱుగొడుకులున్న ప్రాతిగృహాఘ్రము కూడ నొక్కులోడుకు నాయుర్వేదవైద్యనిగఁ జేయుట మంచిది. ఏప్రతిక్కునే నెప్పటిక్కే నఁ దఱుగువితు సుండవచ్చుమగాని వైద్యవృత్తి కెన్నడు నట్టివి లేవు. ఎట్టియూరోగ్యవంతునిక్కే నసరే యేదో యొకబ్బున్నది కాని లేకపోలేదు. సంపూర్ణారోగ్యవంతుడైనవాడు ముందున్నట్టిలోనివాడేమోకాని యిప్పటివాడు కాడు. శరీరమున్నంత కొలము మనుజుడు వైద్య వృత్తి నాశ్చాయించి యండకలప్పదు. ప్రీశయమువలకు సలితొల లేకుండ మాపు మచ్చ లేకుండ దినదినప్రవర్ధమానముగా నిల్చియుండగల దొక్క వైద్యవృత్తియే. అందుచే దీని వలన ధనమా హాచ్చుం జనగౌరవమా హాచ్చుం వరోపకారావకాశమా హాచ్చుం

ఇప్ప డాయు రైదమునకు మంచిదినము లారంభ మైన
ట్లు కసిబముచుస్తుది. దేవభక్తి కలిగి, దేశభక్తి కలిగి, పూ
ర్విశ్వలయందు గోరవము కలిగి, యూర్తార్జిణమునం దానక్తి
కలిగి, యూయు రైదమును బణించి యనేకయువకులు లోక
కూర్చుణమునకు వోషవడుమరుగాక! ఆయు రైదాఫిక్స్ మెట్రి
దో పాష్ట్యవన్యాసములలో రెండవసంపుటమున జంఘాలశా
త్రీ చెప్పియున్నాడు. దానిని దహనండఁ జాడవలమును.

ఈగ్రంథమును రచియించిన శ్రీ మధునాపంతుల నత్య
సారాయణగాచు ఆకొండి రామమూర్తిశాస్త్రిలుగారి యల్లు
డు శిష్యుము నాకు మిత్రుఁడు. ఇతిము మామగారిచాయ నను
సరించి వైద్య మొనర్చుచున్నాడు. ఈతనిని భగవంతుడు
దీఘాయుతారోగ్యక్వర్యాదినమృథి నిచ్చి రణ్ణించుగాక.

ఒమ్ శాంతి శ్యాంతి శ్యాంతిః

శానుగంటి లక్ష్మీనరసింహశాపు.

మొహరు

కృష్ణ

(అంగీలాసాగులును వి.)

విజయనామ నంపత్నర శైవ ఒ గం గురువాసర
మున శీర్షేదమూర్తులగు ఆకొండ్డి కామనుగారికీ శ్రీరాజు
దంతులూరు జగన్నాథరాజగారు వార్మయించి యిప్పించిన
భూదానధర్మశాసనవట్టా — మాజవిందారీ ములే రాజే
అంకతా॥ మా జోలవరంలో మేము కట్టించిన అగ్రహర
ములో వక నివేశకంలోగిలి మిాకు కావురంకింద్ను యి
(ల) ప్పించిన యాగ్రమంలో మిాకు పట్లె ఖ గ పట్లెపుట్టిను
మ్మా మా కొత్తపట్లో పట్లె ఖ గ పట్లెపుట్టిను వెరసి
పట్లె ఖ అ పట్లె రెండుపుట్లుభూమి శీర్షీ అన్నాముగా
మూర్యంతుచీపించి పట్లో ప్రాయించి యిప్పించి గనుక
సచరపొభూమి విర్యగా ఫలపర్ముకొని శేము యిప్పించిన
తోగిత్తో కావురంపుండ్రి అంద్వలఫలం మిాపుత్రీవేత్రీపా
రంపర్యం అనుభవిస్తూ సుఖాన వుండ్చుకొనవలెను. న్వద
త్తాద్విగుణంపుణ్యం పరదత్తానుపాలనం.

{ అంగీలాసాగులును వి.) }

{ ఇచ్చటదన్కతు
మొహరువలె నున్నది) }

శీరాము

మొహరు

పట్టాభిరాము

స్వస్తి విజయాభ్యుదయు శాలివాహనశ కాబ్దంబ్యులు
గంగ అగు నేటి శ్రీఖరనామనం॥ వై శాలు శు గం బుధవా
రం శీర్షేదమూర్తులయ్యు ఆకొండ్డి రామయ్యగారికి రాజే వత్న
వాయ జగపతిరాజు మణిరాజులుంగారు వార్మయించియిచ్చిన
భూదానధర్మశాసనవట్టా — మాజవిందారీ వింజరం మురు
మణ్ణసీమల తాతూకు కేళ్ళుకు పట్లె ఖ ర పుట్లుభూమి మిాకు
మాన్యం యిప్పించి శీర్షీ అర్పణంగా యూప్టో వార్మ
యించి యిప్పింతుడమైనది గన్మి నదరపొ భూమి పిరివిగా
ఫలపర్ముకుని యుందులఫలం మిాపుత్రీవేత్రీపారంపర్యం సు
ఖాన అనుభవిస్తూ పుండ్రండ్రవలెను. స్వదత్తాద్విగుణంపుణ్యం పర
దత్తానుపాలనం.

{ అన్పపుటైన
ఇంగ్లీషువార్మిలు }

{ శీర్షీవారిదన్కతు
(మొహరువలె నున్నది) }

౩

అకొండివారి వైద్యము.

శ్రీ. అగ్నివేశమునిపోక్కుం । చరకాచార్యనంస్కృతం
ఆశ్రేయభగవల్లభ । మాముర్మేధముహాస్నాపో.

మనయాంధ్రిదేశమునఁ బెస్క్టమండలములయందు--
అంమను విశేషించి కృష్ణాగోదావరీమండలములయందుఁ జిర
కాలమునుండి సేటివఱమును “ అకొండివారివైద్యము ” నుప్ర
సిద్ధమై సుప్రశ్నమై యున్ననంగతి బవుజనులకు సువిదిత
మైన విషయమే. ఈయాళొండివారివైద్యమున కేంత ప్రసిద్ధి
ప్రాశన్యములు కలుగుటకు ముఖ్యకారణము లేవని విచారిం
చినచో నోకటి ప్రాచీనత, రెండు తద్వింశ్యుల స్నమణామ
థ్యాదిసంప్రతియు నని చెప్పవలసియున్నది.

— ♦ ప్రాచీనత. ♦ —

అకొండివారి వైద్యప్రాచీనత మిక్కలి వింతమైనది;
కాపునఁ బాశుల వినోదమునిమిత్తమై యాదిగుపఁ దత్తుప్ర
త్రాంతము గోంత యుదాహరించుచున్నాను.

గోదావరీమండలమున నములాపురము తాలూకాలో
“ కేశనకుట్ట ” అనెకు నోకగామ మిప్పటికిని , వ్యాసకాళి
యనపుణ్యక్షేత్రముగాఁ బరిగణింపబమచున్నది. పుర్వకా
లమునఁ గృష్ణవైపాయనుడు వారాణసినైఁ గోపింతి వచ్చి

యిచ్చట మఱిముక కాశీక్షేత్రమును నెద్దింపుడలపోసి తప్పుగా యున్నమున దీపుపాటించి యుండగా నిండార్చిక్షేత్రముల్లోకి దేపతలును బ్రిహప్రాచ్ఛేషుని బురస్కరించుకొని పచ్చి వ్యాపారి సనుసయించి భూతోకమున ముక్కిక్షేత్రముగు కాళికిం బ్రితికాళిని నిర్మించిననో నామహాక్షేత్రము గౌరివముచెకును గాపున సమగ్రిపోంచి “కాశీం నకురు, కాశీం నకురు” అని నివారించిరట ! నామముదలు “కాశీం నకురు” అనువాక్యము జంపరంపరాముఖోచ్చారితమై వగ్గ లోపవ్వాగమవడు వ్యత్యాసములవలన మార్పుజెండి “కేళనక్కు” గా వికృతిం జెండెనని కొండఱు పెద్దలు చెవ్వునురు. ఇది యెంతవఱకు ఇశ్వసన్నియొమ్మెనదో మన మిష్యుడు విచారింపవలసిన యివసరిములేదు ; కాని “కాశీం నకురు” “కేళనక్కు” గా మాత్రిన దని చెప్పిన బుద్ధిమంతుని యుక్కి నంతసింపవలసియే యున్నావి. ఆకొండివార్తపూర్వు లెప్పు డెక్కడనుండి వచ్చిరో కాని యతిప్రాచీనకాలమునుండి, యేతద్వారిమవాన్తప్పులై యున్నాణు చాల నిద్దైచులు గలవు. నాతెలిసిసిపిషయము. ను వార్యియుచున్నాము.

నే నాకొండివారి దొహిత్రుండను, శిష్యుడను గావు టంజేసి పారు రహస్యముగా గాపాకుకొనుచున్న నైద్యగ్రంథముల (తాళపత్రీప్రాతులను) నే నొకప్పుడు చూచుభాగ్యము లభించిసిది. వానిలో నొకగ్రీఅథరాజము నా కమూల్యా

మైదిగా గోచరించిసిది. దానిం జూచునప్పటికీ నా కమితా సందము గలిగి కొంతసేవచీచఱకు నిచ్చేష్టుడనై యుండి యూవంశస్థుల జాగ్రీత్రుకును పారి చ్ఛాచ్ఛిక్షేషములకు మిగుల నాళ్ళప్రాణును నొంచుచు దాసిని సమగ్రిముగాఁ బుచుపునఃపతసము గాపించి చూచితిని. అందలిచేష మే మనగా— ఆకొండివారి బహుపురాతనమైన పంశ్చాయుషుమును, దానియందిప్పటి కీరువదియెఱకుటవ శుద్ధమియొద్దమండియు నైద్యప్రాణిపారంపర్యాముగా పచ్చిమండులయును, ఆయూపురుషు లెప్పుడెప్పు డైయేనిపయముల నొసర్పినదియు నెక్కడెక్కడకు వెల్లినదియు నేయే విధముగా మాటిసనియు నెవ్వ రెవ్వ కేయేరోగముల నేయేవిధముగ నివారించినదియు, రోగములయొక్కసాధ్యత్వాధ్యత్వములను, మున్నసువిశేషములు విప్పప్పముగ పార్చియఁబడియున్నాని. దానితి నాకు మేవమామగారై నరామమూర్తిగారియొద్దకుఁ గోనిపోయి యిట్టియొమూల్యగ్రంథమును లోకోపకారాథ మేల ప్రికటింపక రహస్యముగా నుంచితిరి. నా కిష్మించిన సెను బ్రికటించెద నని కోరితిని. అంచులకు సారు దీనిం బ్రకటించుటకు బెశ్రలయుముతి లేదనియు, శిల్పి. ఆయు ర్యిట్రం గృహాచ్ఛిప్రాం మంత్రి హాషధ పంగపో దాన మానాపమానాని నవ గోప్యాని కారయేత్.

అను నార్మోలైనిబ్బి దీనిని రహస్యముగా సుంచుట దోషముకాదనియు వారు సెలవిచ్చిరి. నే సంతటిశోఇ, కృష్ణినొండక

నేను వారినలన నేర్చుకొన్న వైద్యవిద్యలు, బ్రితిథలముగా, దక్కంశిముల చరిత్రీమైన వారిసి కృతజ్ఞత, జూఫినహాఁడనగు దునని వారిమిత్తులు పెక్కండ్రీచే, జెప్పించి యెట్టుకేలకు, బ్రిస్తుతము చరితార్థింశములనుమాత్రిము ప్రకటించుట కంగి కరింపజేసి యాపుర్కు మునకు, బుత్తిర్కను సంపాదింపగల్చితిని. దానియందలి వైద్యవిషయములును గాలాంతరమందు, బ్రికటింప దలంపు గలదు. ఇప్పుడు ముంచుగా, జరితార్థింశము లనుమాత్రిమే వారియున్నాను.

ఆకొండివారివంశ్యలలో నీపున్తకమునం చున్న వంశ వృక్షమునందలి ప్రధానవురుషుడు నారాయణు. ఈయన కేళనకు రివాస్తవ్యాడే.

ఈయనమొదలు సప్తవురుషాంతరములవఱట నీవంశ్యల కింటిపేరు నాకు లభించినపున్తకమువలను దెలియరాలేదు. అంతవఱకు వీరిచరితార్థింశములుగూడ విశేషముగా గోచరింపవు. ఎనిమిదవవురుషుడు “ఆకొండాయ” యనునతఁ డు స్నాట్లు వంశవృక్షమువలను దెలియచున్నది. ఆకొండాయ మొదలుకొని వారివారి స్నీయవిషయములు వారిసికొనుసప్పుడెవ్వియో కొన్ని విచిత్రీరోగములయొక్క సాధ్యతావ్యసాధ్యత్వములు, సనభూతములైన సూక్ష్మాషధప్రక్రియలును ప్రాయం బడుచుండుటచే సప్పటినుండి చికిత్సానై పుణ్యము వారివంశమును బ్రికాశించుచు వచ్చుచున్నట్లు తోచుచున్నది.

ఈగ్రోంధమున కనుబంధముగా ముద్రింపబడిన వంశ వృక్షమును జూచినయెడల మూలవుషముడైన నారాయణున కెనిమిదవ పురుషుడు “ఆకొండాయ” యను నతఁ దుండెననియు నాతనివృత్తి వైద్య మనియు స్పష్ట మగుచున్నది. ఈయాకొండాయనుబట్టియే యాకొండివారికి గృహనామ మేర్పడినట్లు తోచుచున్నది. మనయాంథ్రిధేశమున నాకవ్యక్తికిఁజేయు నామకరణముల కన్నిటికి సరియగు ప్ర్యత్పత్తి నిర్ణయించుట మిక్కిలి కష్టము. పులయ్య యెల్లయ్య యిత్తాయిది నామముల కర్థవిరణము చేయుట శక్కయుగానివని, కాని కొన్ని నామములు కొంచెము విమర్శబుద్ధితోఁ, బిరిళిలించిన యెడల నథ్యవంతములుగా నమర్థింపవచ్చును. ప్రిన్తుతము మన యాకొండాయ నామమును గొంత విచారించిచూతము:—చెన్నురాబధానిలోఁ, జాలఁగాలమునుండి “కలో వేంకటనాయకః” అను నమ్మకముతోఁ, గలికాలమున శీర్పితిరమల వేంకటేశ్వరుడే దైవ మని యెంచుచుండుట గలదు. పెక్కఁచోట్ల నాదేవునకు సంబంధించిన నామములే “పెక్కండ్రీకుక కలవు. వేంకప్ప, కొండలరాయఁ, కొండయ్య, వేంకటేశ్వరులు, వేంకటాచలపతి, దేముగొండలు, తిరుమలయ్య, శీరిగిరి, మొదలైన నామధేయము లనేకస్థలములయందు మిక్కిలి లాడుకలోఁ నుండుట మనకు విదితము. ఇచ్చి యిన్నియు వేంకటేశ్వరపర్యాయములుగాఁ జెప్పవచ్చుటకు సంచేషము

లేదు. మన యూకొండాయ పేశగూడ వేంకటచేశ్వరపరాయా యమగా నెన్నపలసి యున్నట్లు తోచున్నది. దీనికి నాటు దోషిన యథముః—

కొండ + అయ్య = కొండయ్య. ఆ + కొండయ్య = ఆయ్య. దీని నే యూకొండాయ యని వాషచువచ్చికేమో! ఆ = పోసిద్దైన కొండయ్య. కొండతేండ. కొండ కథిషి. (శేషాచలా ధిషి) అని—

ఇంతకు వేటొండు వ్యతప్తి యున్నయెడల బుధిమంతు లూహించి తెలిపినచో గృతజ్ఞతాపూర్వకముగా గ్రహించి ప్రకటించుకొందును.

ఆకొండాయతరువాతనుండి యాతనివేరు దద్వీంశస్థల కొండాయవా రని వేరు వచ్చి క్రమక్రమముగా వాషకలో ఘూతి ఆకొండవా రనియు, “ఆకొండివా” అనియు నేర్పిసి సట్లు చెప్పించుయెడల యుక్తియక్తిముగా నుండునేమో యని తోచున్నది. పారకు లిదియే సిద్ధాంతముగాఁ బరిగణింపఁ సూడను. ఏల యన. ఆంధ్రిదేశవాన్నవ్యలలో గొందఱవం శములకు గ్రామనామములుకూడ నుండుట నుప్పసిద్ధము. ఆల మూరివారు, రేవాకవారు, కాకతపర్తివారు, పూర్వవారు, ఖండవిల్లివారు, ఇత్యాదులీబాతిలోనివే. కావున “ఆకొండి”యని పూర్వమైన గ్రామ మెచ్చట నైన నుండి తద్దామనామ ముచేతనైనము వీరివంశమున కీపేరు వచ్చియుండవచ్చును.

ఇప్పు గ్రుహాను మేర్పిసిఉత్తరవాత రామరాను మఱి కొండకాలమున కీవంశమువారికి నారామంజివా రని వేరు వచ్చినది.

ఇందులకు గాళణము మూలవురుషును నారాయణ డగుటచేతనో లేక యావంతమువారిలో డఱచుగా నారాయణు, నారపు మొదలగు పేస్తు గలవురుషు లుండుటనేతనో యిటివాడుక వచ్చియుండవచ్చుచు. ఆటుపిమ్మట మఱికొండ కాలమున కీవంశస్థలలోనే కొండఱకుబుంబులకు వ్యాసార్థం డివా రనియు, కామాకొండివారి కట్టివాడకవచ్చుట కొళవింతయైన కథ యున్నది. అది పారకులవినోభాగ్య మిం దుఢహరింపబడు చున్నది.

—♦ కా మే శ్వరిక భ ♦—

వంశవృత్తమునందలి యూకొండాయకు దొమ్మిదవ శురుషుటైన నారపు యమనతఁడు గొప్పవై ద్వ్యాటై యుండిను. ఆతు ఛోకపు డెచ్చుటనో రాజుస్తానమున వైద్వయు చేయుటకు బల్లకి సెక్కి వెస్తుచుండగా నది మండువేనవి యగుటచే బోయలు డప్పిగొని యొకచెఱువుగట్టున నున్న యొకమఱిచెట్టు నీడ నాపల్లకి దించి వారు చెఱువులో సీర్కుతాగుటకు వెల్లి యుండగాఁ బల్లకిలో సిద్రించుచున్న నారపుకు స్వయంపుమున సర్వలంకారభూమితయై నుండరి యుగు నొకకన్యక గాన్నించ.

నాతండు విస్క్రితుడై “ అమ్మా ! నీ వెవ్విరవు . ఇచట నొంటిగా నుండుట కేమి హేతు వని నిదురలోనే ప్రీశ్చింపగా నవ్వు డామె మండస్క్రితసురదరవదనారవిందయై నాయనా! నేను గామేశ్వరి యను దేవతను, నీవు వైవథ క్రిసంపన్నుడవును బరోవకారవరాయఱివుని తెలిస్కొని నీకు దర్శన మిచ్చితిని; నీవు రాజాస్థానమున వైద్యము చేయుటపుఁ బోధున్నావు. నీయమృతహస్తప్రీభావమున రోగికిం దక్కణామే సంపూర్ణారోగ్యము కలుగును. నీకు మంచిలాభము చేకూరును; నీవు వైద్యము చేయబోవుచోట సటుక్కుపై బ్రోతుబడియున్న నాయుమ్యేలస్తంభము లున్నవి ; నిన్ను వారు సత్కరించు సమయమున నాయుమ్యేలస్తంభములనుగూడ నడిగిపుచ్చుకొని తెచ్చి మిాయూర్కఁ జెఱువుగట్టుపై నున్న యొకవేపచ్చెట్టి కీంద నాయుమ్యేలస్తంభముల నిలిపి నన్ను మిాకులదేవతగా భక్తితోఁ గొలుచుకొనుచుండవలయను; నాయెడల మిాకుడ గల భక్తికి సూచకముగా మిావంశమునంపుఁ బ్రిథమనంతా నమువున నాపేరు పెట్టుకొనుచుంచుడు. పరోవకారపారీణమగు మిాకై ద్వయమునకు నే సెల్లప్పుము వస్తే దెచ్చుచు మిావంశక్కే మమును నాపామచుంచును. అని చెప్పి వెకలిపోవుచుండగా నారస్సి భయభక్తినియములతోఁ బాదములపై బడి సాప్తాంగప్రీశామము చేసి “ అమ్మా ! నీమాటలయందు నాకు విశ్వాసముకలమ గాని నీవు నిజముగాఁ గామేశ్వరి వై నట్లు

నాకు మజియెక తార్మాణముఁ జూపింపగోరుచున్నాను. నేని ట్లడిగినందులకు ఉమింపు మని ప్రీథించెనట.

అది విని యామె, సరే ! నీ విప్పుడు పల్లక్కుపై బోవ సుంటివి గదా ! బోయలు వచ్చినతరువాత ముందునైపున నున్న పల్లకిందినిమాత్రమే బోయలచే స్తోంపుము. వెనుక దండిని బోయలు మోయ సక్క ఆ లేకుండఁ గ నేనీ పల్లకి నడిపించెదను. అప్పుము నీకు సందేహనిప్పితి కాగల దని చెప్పి యంతర్థాన మొందినదట. అంతట నారస్స మేలాంచి యిది యంతయు నిజ మగునా యని చూచ్చుర్చుము నొందుచు సంపుర్ణాన దృష్టాంతముకొఱకు బోయలు వచ్చినతరువాతమంచు వై పునమాత్రమే పాలకి నెత్తుట కాళ్ళాపించెనట. అప్పుము కామేశ్వరిప్రీభావముచే వెనుకవై పున బోయ లక్కాఅలేకుండఁ గనే పల్లకి లేచెనట. అట్లు పదిబౌరలదూరము పోయి యథాపూర్వుముగా బోయలచే బల్లకి మోయించుకొని గమ్మిఫ్ఫాన మున కరిగి రోగనివారణముచేసి బపుమూనము నొంది కామేశ్వరి చెప్పినవొప్పున వారియ్యుక్కుపై నున్న యాయుమ్యేల స్తంభముల నమగుగా వారు వానిని వెదకి యిచ్చిరట. అందుపై నెనిమిది శ్రీవిగ్రహములును రెంచు పురువవిగ్రహములును నుండుట చూచి సంతోషపోత్సాహములతో నింటికిఁ దచ్చి తమయార నున్న జెఱువుగట్టుపై వేదవచ్చెట్టికీందఁ గామేశ్వరిప్రీతిను చేసెనట. అదిమొదలు వారియింట నేశుభు

ಮುತ್ತೆ ನಮ ನೆಕ್ಕುಡ ಗೊಪ್ಪನನ್ನಾಗಿನಮುನು ಬೊಾಡಿರು ಗಾ ಮೇಶ್ವರಿನಿ ಗೊಲುಚಳ ಯಾಂಚಾರ್ತ್ವೆ ಸೇಟಿವಾಟಕುನು ನನಿಧಿಭ್ರಂಷಣೆ ಮುಗಾ ಜರಗುಮಣಿದಿ. ನಾರಪ್ಪ ತನ್ನು ಗಲಿಗಿನ ನಂತಾ ರಮುನಿಕ್ಕು ಗಾ ಹಯ್ಯ ಯಾಕಿ ವೇದುಪೆಟೆನು. ಅಪ್ಪಟಿನುಂಡಿಯೇ ಕಾನೂಕೊಂಡಿ ವಾರಿ ಕಾವೇರು ವಾಚಿಯುಂಡೆನುಂ. ವಂಶವೃಕ್ಷಮನುನಂದುಗೂಡ ಸೇತತ್ತುಧಾಮನಾರಮುಗಾ ನವ್ಯಾಟಿನುಂಡಿಯೇ ಕಾಮನಾ ಮಧ್ಯೆಯ ಮುಲು ಕನುಕ್ಕುಣಿಸುವಿ.

ಮತ್ತಿಕೊನ್ನಿನ್ನಿಂದ ಕುಟುಂಬಮುಲವಾರು ಕೇಶವಕ್ಕುಂಬಂದು ವೆಲಸಿ ಯುನ್ನ ವ್ಯಾಸೇಶ್ವರು ನಿಷ್ಟದೆ ವಮುಗಾ ಭಾವಿಂದಿ ತಹನಂತಾನ ಮುನ್ಕು ವ್ಯಾಸನಾಮಮುಲು ಪೆಟ್ಟಿಕೊನುಮ ವ್ಯಾಸಾಕೊಂಡಿವಾರನಿ ವಾಕುತ ಛಂದಿ ಯಂಡವಚ್ಚುನು. ಎಲ್ಲಾಯಿಸ ಸೇಮಿ ಅಕ್ಷೋಂಡಿ ವಾರು, ನಾರಾಕೊಂಡಿ ಯನಿಯು, ಕಾನೂಕೊಂಡಿ ಯನಿಯು, ವ್ಯಾಸಾಕೊಂಡಿ ಯನಿಯು, ಮೂಳೆತೆಗಲುಗಾ ನೇರ್ಪಡಿರಿ, ಸೈನಿ ಜೆಸ್ವೆ ಬಡಿನ ಕಾಮೇಶ್ವರೀಭಕ್ತು ಡಗು ನಾರಪ್ಪ ಮಿಕ್ಕಿಲಿ ಫುನ್ವೆ ಮ್ಯಾಂತ್ರೆ ಯನೇಕರಾಜಾಧಾರಮುಲರ್ಹಿ ಗೌರವಮುನು ನೊಂದಿ ವಿಶೇಷಮನು ವಿಲು ವಗಲ ಯಾವಧಮುಲು ತಯಾರುಚೆಯಿಂಬಿ ಪ್ರಿಫ್ಯಾಂತಿ ಗಾಂಚೆನು.

ತತ್ತವಿನಿಕಮಾರುಲರ್ಹಿ ಬೆದ್ದವ್ಯಾಂತೆನ ರಾಮಯ್ಯ ಶಿಷ್ಟು ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಕವಿಗಾರಿಕಿ ಸಮಕಾಲಿನುಂಡೆ ರಾಜಾ ಜಗನ್ನಾಥರಾಜಾಗಾರಿ ಯಾಂಥಾನವೈ ಮ್ಯಾಂಡುಗಾ ನಂಡಿ ವಾರಿವಲನ ವಿಶೇಷನಾಗಿನ ಮುಲು ಪೊಂದಿಯನ್ನಾಡು. ತರಾಜಾ ಜಗನ್ನಾಥರಾಜಾಗಾ ರೀತಿಯಾ ಕೊಂಡಿ ವಾರಿಕಿ ಮುಖ್ಯಾಶ್ರಿತ್ಯಲ್ಲಿ ವೀರಿ ನೆತ್ತುಕುಗೌರವಮುಲರ್ಹಿ ನಾ

ದರಿಂಚುವಾರು ಗಾನ ವೀರಿನಂಗತಿಕೂಡ ಕೊಂಚೆಮು ಪ್ರಾಯಾಭೋವು ಚನಾನ್ನಿ. ವೀರಿಕೊಂಡಿಗಾರು ದಂತುಲೂರಿ ವಿಜಯಗೋಪಾಲರಾಜಾಗಾರು. ವೀರು ಒಮನೆನಿಮಿದಿಗ್ರಾಮಮುಲು ನಂಪಾದಿಂಬಿ ನರಿಕಾಲಿಂಚು ಚುಂಡೆಡಿವಾರು. ವಾರಿಪುಷ್ಟಿತ್ತೆನ ರಾಜಾ ಜಗನ್ನಾಥರಾಜಾಗಾರು “ಪಂಡಿತಜಗನ್ನಾಥರಾ”ಜನು ಪ್ರಭಾಗ್ಯತಿ ವಹಿಂಬಿ, ಬುಲುನು ಪಾಪಯ್ಯಜಾಪ್ರಿಗಾರು ಶಿಷ್ಟುಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಕವಿಗಾರು ವಿಂಡಿಪ್ರೋಲುಲತ್ತುಣಕವಿಗಾರು ಉಪ್ಪುಲೂರಿ ರಾಮವಂದ್ರಸಿಧ್ವಾಂತಿಗಾರು ಮುಸ್ನಿಗು ಮಹಂಡಿತುಲ ರಪ್ಪಿಂಬಿ ತಮನಂಧಾಸಮುನ ವಾರಿಕಿ ಭೂವನತುಲ ನಿಪ್ಪಿಂಬಿ ನನ್ನಾನಿಂಬಿನ ಮಹಾನೀಯುಲು.

ಶಿಷ್ಟು ಕೃಷ್ಟಮೂರ್ತಿಕವಿವಿರಬಿತಮೈನ ಯಾಕ್ರಿಂದಿವದ್ಯಮುವಲನ ರಾಮಯ್ಯಗಾರಿ ವೈದ್ಯಪ್ರಭಾವಮು ಸ್ವಪ್ನಮು ಕಾಗಲರು—ನೀ. ಧಾತುಪರಿಕ್ಕಾತಿದತ್ತುಂಣ ಮಿಂತಾತ

ರಾಮಲಿಂಗನ್ನ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣಮು

ಮಿಂತಂಡಿ ನಾರಪ್ಪ ಮಿಗುಲ ನರಾಂಶಮಯ

ಧ್ಯಾಂನನೊವಧಜಾಲ ತತ್ತ್ವವೇದಿ

ರಾಜಾ ಜಗನ್ನಾಥರಾಜ ನತ್ತುರುಣ್ಯ

ನಂಪಾದಿತ ಸುಕ್ಕಿಂಜಾಲಿ ಹಿತ್ರ

ಅಭಿಲರಾಜನ್ಯ ಸಮಾಷಣಾಯಮಾನ ವಿ

ಖ್ಯಾತ ಯಾಕೊಂಡಿವಂಶ ನಂಭರುಲರ್ಹಿನ

ನಿತ್ಯಾಶಿಂತಾನ್ಯಾಸಿ ಚತುರುಂಡು ಸಜ್ಜಮುಂಡು

ನಿತ್ಯಾಶಿಂತಾನ್ಯಾಸಿ ಚತುರುಂಡು ಸಜ್ಜಮುಂಡು

గానివాఁ చోక్కులైను గానఁబడడు
భువని రామయ్య ! సిపూర్వపుణ్య మేఘు.

ఈవద్యమునుబట్టి యాత్రదేగాక యాతనితండ్రితాతలును గుమారులునుగూడ లై ద్వారాయిద్వాప్రాపీణ లై నట్టు పుష్టమగుచున్నాడి. దీనింబట్టి చూచినను నాకు దొరకిన తాళవత్రగ్రీంథమునఁదలి వై ద్వారిశంసనుబట్టి చూచినను వంశవృక్షమునఁదలి మూలపురుషుడు మొదలుకొని యావంశస్థులలో నఁదలును వై మ్యాలే మైనట్టు తోచుచుస్తుది. ఇంతపార్చిన కాలమునుండి యొకశ్శంబులో వై ద్వారపరిచయ ముంపుట యొకవింత యైనపిషయమే.

—♦ పార్చి శస్త్రము ♦—

ఆంధ్రిదేశమును వక్కినవై ద్వయునకంటె “ ఆర్కిండివారివైద్యము ” నఁ దోకవిధమైన వై లక్షణ్యమును బార్చిప్ర్వమును గల దని పలువు వై కంర్యముతో నొప్పుకొన్న విషయమై యుస్తుది. పురాతనకాలమునుండియు వీరివంశీయులు వై ద్వాళాత్రపాంగతులై పండితులై బహువిధాపథయోగకల్పనాచాతుర్యము గలిగినవా రగుటచే వారివిచిత్రిపాప్యప్రియోగము లీవంశస్థులకు వంశవరంపరాగతములై కీర్తికారణము లగుచుస్తువి. పీరు చిరకాలమునుండియు రాజువలంబనము కలవా రగుటచే గేవలద్రీవ్యాప్తసమకొఱకుగాక కీర్తికొఱకును, బరోపకారముకొఱకును, వై ద్వయు చేయుచండు

టయే యావంశస్థుల వై ద్విప్రాశస్త్రమునకు మూలకారణమని నానమ్మకము. మతియు సీనై ద్వయపరంపరలోని వా రందఱును వై వభక్తిపరాయణలును, దగ్గుస్వభావముగలవారును, బాపభీతులును, దురాశాధూరులును సగుటచేస్తూడ వీక్షివై ద్వయునకు మిక్కెలి బార్చిప్ర్వము కలిగి యుండవచ్చు నని చెపుకతప్పదు.

శిష్ట కృష్ణమూర్తికవిగారచే స్తుతింపఁబడిన రామయ్యగారితాత రామలింగస్తుగారు మహాచైద్వ్యాటై ధాతుపరీక్ష యందు మిక్కెలి వేరుగాంచిసందలకొకయుదాహారణముచెప్పుచపుచుస్తుది. ఒకప్పుడు రామలింగస్తుగారు తమలండ్రిగారి యూద్రికమున కిరువురు బార్చిపూణులను దొలిదినముననే నిమంతించి యూమఱునాడు బార్చిపూణుల నాప్యసించి పాదప్రిక్కోశనముఁ జేయుచుండ నందోక్కుబార్చిపూణుని పాదమూలమున పుస్త ధాతువు చేతికిఁ డగిలి యాతడు గొన్నినిమములగో మృతి నొందు నని గ్రహించి వెంటనే లోపలికిఁ బోయి తిరిగి నచ్చి “ వాయిసో ! నీ కాశోచము వచ్చినదట ” నీవు భోక్కుఁ బసిక్కరావు. వెంటనే యింటికిఁ బోమ్ముని పంపివేసి షణియుక బ్రాహ్మణుని నిమంతించి పిత్రుకర్మ నెకవేర్చుకొనెనట. ఆబ్రాహ్మణుఁ డింటికిఁ బోయనతోడనే మృతినొందనట. ఆయన కంతటి ధాతువిష్ణువము గల దని వినియే కాయోలు కృష్ణమూర్తికవి యాతనిని “ ధాతుపరీక్షతిడత్తుం ”

తని చెప్పియున్నాడు.

కృష్ణమార్తికి సమకాలికుడైన రామయ్యగారు కాజా జగన్నాధరాజగారి యూహకై ద్వ్యాపై నట్లు పైని ను ప్రపచ్ఛియున్నాముగదా? ఈతనివై ద్వ్యాప్భావము తెలిపెము నోక చిన్నుకథ యాక్రింద నుఱావారింపబడుచున్నది. రాజు జగన్నాధరాజగా రొకప్పుడు “ఉరట్లు” యన్నగామమున బంధుగృహంబున కేగెగా నచ్చుట నాయనకు గొంచెము బడలిక గలిగి యొకవై ద్వ్యాపిచే వేడిచేయు మాత్ర పుచ్చుకొఇరట. తక్కుతినుకుమార్యుడైన యూహీమంతున కామాత్రి మిశ్రటపైన వేడి చేయుటచే నాయన ముక్కటపెంబడి నెత్తరు పెడల నారంభించెనట. దాని కక్కడ నెవ్వు రెస్టిసాధనములు చేసినను శుదురకయుంపుటచే నీరామయ్యగారిని బలికిమాద తప్పించి యాసమూచారము నంతయు జెప్పగా వా రప్పుడు పచ్చకప్పురముతో నొకయూపథము మిళితముఁజేసి దానిని దీపముగా వెలిగించి యాపోగను గురూచిపూర్వమిాదఁ బట్టించి దాని నాఘ్రాణింపజేయగా, వెంటనే యానాసారక్తము తెగ్గి శదట. అప్పుడక్కడివా రందఱను రామయ్యగారి పై ద్వ్యానై పుణ్యమునకును రాజగారి సాక్షమార్యమునకును నచ్చేర్తి వోందిరట.

మతియు నీతనివై ద్వ్యాప్భిభావ మెత్తిగియున్న తండ్రి గారివలన వినియున్న కుమారు లిప్పటికిని గలరు. కేళనక్కున

కు నమోపమున నుస్న కొత్తపల్లివాస్తవ్య. లగు ఉప్పులూరి రామజోగ్గుసిద్ధాంతిగా రేడైనిమిదినంపత్తునములవయ్యులో నున్నప్పుడు కోటిఫలికి నమోపమున నుస్న కోట యన్నగాము ములో నుండఁగా నొకప్పు దాయశకు గొలుడికొలుడిగా జ్వీరమువచ్చుచు తగ్గుతు నుండినట. అప్పు దాయనతల్లిగారు నై ద్వ్యమునిమిత్త మాపిల్లవానిని రామయ్యగారియైనకు దీసి కొనినచ్చి యాసమూచారమునుజెప్పి యాపిల్లవానిచేయి చూచి చొంగా రెన్ని లంఘునములు కట్టివలయునో చెప్పినమొడల నాశ్రికారముచేసినవన. చాలదినములనుండి పలఁతగ నుస్న దని చెప్పుగా వారు చేయిచూచి యాపిల్లవానికిఁ బనునెనిముదిలం ఘునములు కట్టి పంచోమ్ముదవదినమునఁ బధ్యము పెట్టికచో నారోగ్యము కలుగు నని చెప్పిరట. అప్పు దామె తుంపమూరుని కోబగ్గామునకు దీసికొనివైని తత్కార్పీను తానూరై లేసపుమ చార్పిచిబడియున్న ఔస్తులుకొల్లు పరిశుభ్రముచేసికొనుటకై యాపిల్లవానిని దనయింటిముండత నుస్న తథముపై గుర్తుండబెట్టి తనపని నెఱవేర్పుకొని మటికొంతనేపటికివచ్చి మూడఁగా నాపిల్లవాడు తీవ్రిమైన జ్వరముచే నొడ లెకుంగఁ పంచుకొని యుండెనట. అంతట నించికిఁ దీసికొనిపోయి రామయ్యగారిమాటలు దలఁచుకొని యాపిల్లవానిని బతునేషు డినములపఱ లంఘునములు చేయించెనట. ఈతోపును బలవరింతలతో నెంతజ్యోతము బ్రాథించుచున్నను రాశుయ్య

గారు చెప్పించోప్పున సేరుకొచ్చఫ్ఫు, సియకయే కై క్ర్యూముతో సంహిరిట. పదునేకవనాడు తెలివచ్చి యాబొలకుఁ డాకలి వై చుచ్చు దని యసిగెనట. కానీ, తల్లి వై ద్వయవచనాను సారముగాఁ బందోమ్ముదవనాటివఱకుఁ బధ్య మిచ్చుట కంగిక రింపలేదు. తదువాత నక్కడినై చ్యులు పిల్లవానివట్టు చూచి పదునేడవనాఁడే పెనరగుగెన్న పెక్కించి వందోమ్ముదవదినమున నస్సుముపెట్టించిరట. ఆకారణమున వెంటనే యతనికిఁ గీట్లు పడిపోయెనట. ఈవృత్తాంతమును దిరిగి వచ్చి రామయ్యగాఁ ఇక్కఁ దెలుపఁగా నాయన దానికిఁ దగిన చికిత్స జేసి స్విల్పకాలములోనే యారోగ్యమును గలిగించిరట. ఈవృత్తాంతమును మాతంప్రిగారు తఱచు చెప్పుచుండెపువా రని యప్పులూరి రామచంద్రిశాస్త్రిగారు నాతోఁ జెప్పిరి.

పైని చెప్పఁబడిన రామయ్యగారికమాళ్ళోఁ గామ స్నగ్గారు తమతండ్రిగారివలెనే మిక్కిలి వై ద్వయపార్చిణ్యముగల వారై “ ఆఖలరాజన్యసమాహరాయమాన విభ్యాతయితోధ మలో నీతనయలు ” అని కృష్ణమూర్తికిగారు చెప్పినట్లు పెప్పు రాజాస్థానముల కరిగి తమవై ద్వయవిచ్యాప్రభావమున విశేషకీర్తి సంపాదింపఁగలిగిరి. ఒకప్పుడు రాజా డంతులూరి జగన్నాథరాజగారికిఁ గాళ్ళజబ్బుగలిగి సదువలేనిస్థితిలోనికి రాగాఁ దమసంస్థానవై మ్యుఁడై నకామస్సుగారినిబిలిపించి, యెన్ని దివములక్షీజబ్బుకుదిర్చి మేడ యెక్కింపఁగలరని యడిగిరట. అందులకు వారు

“ అయ్యా ! తమ రాఖుదినములు మాంసాహారము మానిస చో నేడవదినమున మేడయెక్కింపఁగలనని చెప్పఁగా, రాజగారందులకు నమ్మతించి యోషధము సేవించుచు మూడుదినములుమాత్రము మాంసమును వర్జించిరట. నాల్గవనాఁడ తమ కనుదినమును నలవాతై యుస్సు మాంసాహారమును విషు వలేక యూయుదయమున వారినేరోనుండి మూడువుట్టఫాన్యము కామయ్యగారి లుంటియెద్దఁ బురిగట్టిర మ్ముని తమ సేవకుల కాష్టాపించిరట. అంత సేవకులు పారిసెలవుప్రికార ము వురికట్టి కామయ్యగారియొద్దనుండి రసీదు తెచ్చి రాజు వారి కిచిరట. అంతట యథాపూర్వముగాఁ గామయ్యగారు రాజగారిని జూచుటకు రాగాఁ నంతవఱకు భోజనము చేయకయుండి వారితో నీనాడు మేము మాంసముపుచ్చుకోని యుండఁజూలము; మింతో జెప్పినసరితిగా మూడుదినములు మాత్రమే పధ్యము చేయగలిగితిమి. తక్కినమూడుదినములకును మూడువుట్టఫాన్యము మిక్కఁ బంపించితిమి. కొప్పన నపధ్యదోషము లేకుండఁ గాపాకుకొనుచు నేడవదినమున మేడ ముట్టనట్లు చేయవలయు నని గోరిరట. కామయ్యగారు రాజగారి సరనతకు సంతసించి యనారోగ్యము తనయిధీనములో నున్నట్లుగానే తాము చెప్పినచొప్పున మందిచ్చి తక్కిన మూడుదినములలోను సంపూర్ణాపోగ్యము కలిగించి రట.

ఈయనతరమునుండియో ఈయన తండ్రితరమునుండియో కాని యాండివారికి “రాజునైద్వ్య” లనియుఁ బధ్య ములేషండ రోగియిష్టానుసారము భ్రజించుచుండగనే యొమ ధవ్రిభావమువలన నారోగ్యము కలిగించెద రనియుఁ బ్రతీతి వచ్చి యున్న ట్లూహింపవలసియున్నది.

ఇట్టి ప్రతిభాసంపన్నతైన కామయ్యగారికమాల్లోఁ పెద్దవారగు రామయ్యగారు మరలఁ దాతతండ్రిల ప్రతిష్ఠను నిలుపఁగల ప్రతిభావంతులై వైద్యవిద్యాప్రిభావముచేతనే కాక తాకికిద్వాప్రాప్రిణ్యముచేతగూడ ఏకిక్కలివన్నె కెక్కిరి. ఈయన బొల్యమునందుఁ దమతండ్రిగారు జీవించియున్న కాలమున ననుడినమును దంతులూరివారి సద్గౌములోనికి వచ్చుచుంపుటయుఁ జంద్రోదయము మొదలగునోషధములెఫ్ఫియోవారి కిచ్చుచుండుటయు వాడుక కలదు. ఒకదినమున నీరామయ్యగారు తండ్రిగారియూజ్ఞానుసారముగా వెల్లి తేనెతోఁ జంద్రోదయమును దములహారులోఁ గలిపి తీసికొనివెర్గాగాఁ గొంతనేపటివఱకు రాజపముచే రాజగారు బొలుఁడైన యారామయ్యగారిని బలుకరింపవక మెట్టకేలట “అబ్బా! ఏలాగునయ్యా! మందు పుచ్చుకొనుట” యని విసుగ్గొని రట. యొవనారంభదళయందుండి కొంచెము చుఱుకుపాలు గలవారగుటచే నీరామయ్యగారు, ఇదిగో! ఈలాగున! యని యామందు తాము నాక్కివైచి యక్కడ సిలువక యింటికి జక్క

వచ్చికటఁ. అప్పుడు సరముఁడైన రాజుగా రాచిన్నపాసిదై ర్యాసాహాసములకు మిక్కిలి సంతసించి పొరుషసూచకముగా నుండున్నట్టు కైజారువంటియూక్కటియు, నోషధము లుంచుకొనుటకుఁ దగినయిచలుగిలదియు నగునొక శెండిగొట్టమును జేయించి యొషధము నాక్కినై చినిదిమొదలు మరలఁ దమయొదక్కు రాకయున్న రామయ్యగారిని తీతిపూర్వికముగాఁ చిలిపించి భయముదేరి బహుమానించిరట.

ఇఱ్న బొల్యమునుండియు మిక్కిలి చుఱుకుఁడనము గలిగి మహాతోకుఁడైన రామయ్యగారు తిమునైద్వ్యప్రిభావముచే మిక్కిలి జనవశ్యము కలవ్వారై లోకవ్యవహారములయందు మిగుల సమర్థులైయుంపుటచే గేశసతుర్ముతావు శాస్త్రాతీకూడ సంపాదింపఁగలిపి.

ఈయనకాలములోనే యాండివార్త ద్వయు విశేషమ్యాసిలోనికి వచ్చిన దని చెప్పుచ్చును. ఈయన లోకఫ్లూన సంపన్నుఁడు గనుక నాకాలమునాటి పెద్దయువ్యోగులతోఁ మైతీ సంచారించి వారిద్వాపమున నితీరుండలమూలకుగూడ వైద్యప్రమేయమును బల్లకి సెక్కి యంచెబోయిలతోఁ బ్రమాణములు చేయుచువచ్చిరి. ఈయన బందరు జెడవాడ గుంటూరు రాచముండి కాకినాడ మున్నగుప్పుజాముల కరిగి గొప్పవారియిండలో వైద్యనుచేసి మెఘపొందినట్టు వారి “రికార్డు” వలనఁ డెలియు చుస్సది. ఆకాలమున “డిప్పుయ్యటిక

ಲಕ್ಷದ್ರು” ಉದ್ದೇಶಗುಂಪಂ ತನ್ನ ಮಂತ್ರ. ರಾ. ಪಾರೇವಲ್ಲಿ ಶುಂ
ಡರೀಕಾರ್ತುಂಡುಗಾರಿ ಕೀರಾಮಯ್ಯಗಾರಿ ವೈದ್ಯ ತನ್ನನು ವೀರಿ ಸುಗುಣ
ಸಂಪತ್ತಿ ಯನ್ನನು ವೀರಿ ಲೋಕಿಕ್ಷಾನಂಪತ್ತಿ ಯನ್ನನು ವಿಕೇರಗೌರ
ವವ್ರೀಪತ್ತು ಲುಂಡೆಡಿವಿ. ಬಂದರುಹೋ ಜಿಲ್ಲಾಸೀರಸ್ತಾದಾರುಗಾ ನನ್ನ
ಮಂ. ರಾ. ರಾ. ಕವಿಪುರತ್ವ ವೇಂಕಟರತ್ನಂಗಾರು ಮೂರ್ತಿಬುದ್ಧವ್ಯಾ
ಧಿಚೇ ಬಾಧವಷ್ಟುಚುಂಡುಗಾ ಬುಂಡರೀಕಾರ್ತುಂಡುಗಾ ರಿದಿ ರಾಮಯ್ಯ
ಗಾರಿಪತ್ನಾಗಾನಿ ಸಾಧ್ಯಮುಕಾ ದನಿ ಯೆಂಬಿ ವೇಂಕಟರತ್ನಂಗಾರಿತೋ
ಜೆಸ್ಪಿ ರಾಮಯ್ಯಗಾರಿಕಿ ವರ್ತಮಾನಿಂವೆಗಾ ನಾಯಿನ ಯಂಚೆಬೋ
ಯಲಪೈ ಬಂದರುಪುರಮುನಕುಬೋಪುಮು ಮಾರ್ಗಮಧ್ಯಮುನ ಸೇದಿ
ಯೋ ಯೊಕ್ಕ್ರಾಮಮುನೋದ್ದ ಸಾಯಂಕಾಲ ಮಗುಟಯು ನಾರಾತ್ರಿ
ಯಚ್ಚುಟ ನಿಲುಚುಟ ಕಾಗ್ರಿಮುನ ನೊಕಗೃಹಾಂತಿನಿ ಯಾಂಟಿ
ಕರಿಗಿರಬು. ಅಚಟಿಕಿ ಸಮಿಾಪಮುನ ನೊಕಗೃಹಾಂತಿನೋದ್ದ ನಿಂಟಿಲೋ
ನಿವಾರು ಮಂಭಾವಷ್ಟುಂಪುಟು ಜಾಂಚಿ ಯಂದುಲಕ್ತು ಗಾರಣಮು
ನಿತರುಲವಲನ ನೆಜೆಂಗಿ ಯಾಂಚುಟಿ ಕರಿಗಿ ಸ್ತ್ರೀತಿಪ್ಪಿ ಯನ್ನನ್ನ ತೂ
ರೋಗಿ ಚೇಯಿ ಮಾಚಿ ಯಾರೋಗಿಕಿಂ ಬ್ರಾಂಭಯಮುಲೇ ದನಿ ಮುಕ್ಕು
ದಗ್ಗಳ ಸುಸ್ನುಮುನು ನವಾಸಾರಮುನು ಗಲಿಸಿ ವಾಸನಮಾಂಡಿರಬು.
ಅಂತಿಲ ನಾರೋಗಿಕಿ ಸ್ತ್ರೀತಿಕಲಿಗಿ ಕಸುಲುವಿಚ್ಚಿ ಮಾಡುಗಾ ನಾಂಚುಟಿ
ವಾ ರಂಡಣುನ ಮಿಗುಲ ನಾಂಚೆಯು ವಂಡಿ ವಾರಿ ನನೇಕವಿಧಮುಲು ಗೊ
ನಿಮಾಡಿ ಯಾರೋಗಿಕಿ ಮರಲ ನಟ್ಟಿವ್ಯಾಧಿ ರಾಕುಂಡುಟು ದಗಿನ
ಯಾವಧ ಮಿಸ್ಪಿಂಷು ಡನಿ ಪಾರ್ಥಿಂಚಿರಬು. ರಾಮಯ್ಯಗಾರು ವಾರಿ
ಕೋಟವ್ಯಾಕಾರ ಮಾವಧ ಮಿಚ್ಚಿ ವಾರಿವಲನ ಸನ್ನಾಷನಮುನಬೊಂದಿ

ಯಟುಷಿಮ್ಮುಟ ಗಮ್ಯಾಂತಿ ಮಗು ಬಂದರುನ ಕರಿಗಿರಬು. ಅಚ್ಚುಟ
ವೇಂಕಟರತ್ನಿ ಮುಗಾರಿ ಮೂರ್ತಿಬುದ್ಧನ್ಯಾಧಾರಮು ನಿಡಾನಿಂಬಿ ದಾನಿ
ತುಬಿತನೈನ ಗೋಮೂರ್ತಿಶಿಲಾಜತು ನೊಕಗೃಹಾದುನಮಾತ್ರಮೇ
ಸುಸ್ನುಪುನೀಶ್ವತೋ ನೀಯಂಗಾ ನಿಂತಲು ಬಾರ್ದ್ಯಮು ಮೂರ್ತಿರಾಜ
ಮುನ ಕಡ್ಡಗಾ ನಿಲಿವಿಯನ್ನು ಯಾಂಕುಗಿಂಜಂತ ಕಿಲ ಯೊಕಟೆ
ಯೂಡಿಪಡಿನದಬು. ನಾಡುಮೊದ ಲಾವೇಂಕಟರತ್ನಿ ಮುಗಾರಿಕಿ ಮರಲ
ನಾಜನ್ಮಿಮುತೋ ನೊಕಗೃಹಾದುನ ಮೂರ್ತಿಬುದ್ಧ ಬಾಧಲೇಕುಂಡಪೋ
ಯಾನದಬು. ಅಪ್ಪಾ ಡಾವೇಂಕಟರತ್ನಿ ಮುಗಾರು ತಮಕು ರಾಮಯ್ಯ
ಗಾರು ಚೇಸಿನ ಮಹಾವಿಷಯನಕು ವಿಕೇರನಾಷ್ಟನಮುಚೇಸಿರಬು.
ರಾಮಯ್ಯಗಾರು ವೈದ್ಯಮುನಿಮಿತ್ತ ಮೆಚ್ಚಟಿಕಿ ವೆಲ್ಲನು ನಾಗ್ರಿ
ಮಷಂದಲಿ ಶೋಗು ಲಂಡಣು ವಚ್ಚಿ ಗುಮಿಗೂಡಿ ತಮತಮ ರೋಗ
ಬಾಧಲ ನೆತೆಗಿಂಬಿ ಯುಬಿತನೈನ ಯಾವಧಮುಲನು ಸೇವಿಂಬಿ ರೋಗ
ಗನಿವಾರಣಮು ಚೇಸಿಕೊಸುಮುಂಡಿವಾರು. ಅವಿವಯಮುನು ವಿಶದಿಕ
ರಿಂಮುಟ ಕಾಕಾಲಮುನ ನೆವ್ವರೋ ಯೊಕಕವಿ ಚೆಸ್ಪಿನ ಯೊಕವದ್ಯ
ಭಾಗಮು ಸ್ತಿಕಿಂಡು ಬೊಂದುವಣಿಯುನ್ನಾನು.

ನೀ. ಆಸಮ್ಮೆಯೆವ್ವರೆ ? —ಯೊಕಗ್ರಿತೋ ! ಯೊಂಗಾ !

ರೂಕ್ಷಾಂಡಿ ರಾಮಯ್ಯ ಯಾಂಚುಗಲಂಡು
ಇತ್ತು ಡಂಟೋ ರಾಮಯ್ಯ ? ಯಾವಚ್ಚುಮನ್ನಬ್ಬಿ
ವಾ ರಂದ ತೆವ್ವರೋ ವಾರಿಜಾಯ್ !
ವೀರು ಗಾಡೆ ರೋಗವೆಡಿತುಲ್ಲಿ ವಚ್ಚಿ
ಸ್ವಫ್ತತು ಗನಿ ಮೇಗುನರಸವರಲು

ఇంవన్యు మంత్ర ప్రోథమగా లేకపోయినను నా కిది పూర్తిగా రాకపోయినను ఉన్నటాగమ రామయ్యగారిమెడ్కల్ రోగిసమూహము తండ్రిపణండులుగా వచ్చి యూరోగ్సీము సందిపోవుచుండుటయు, నాసంగతి మానమృత కూనమృతులు జూడ చెప్పుకొనుచుంపటయుఁ గలదన్న సంగతి స్ఫురపఱడులుమా ప్రము చాలియ్యుడి. డిప్యూటీకలక్టరుగా తైన పారేషల్ శుండరీకాషుసుగారికిని డబిల్యులైన మజిలాండఖుద్లోగ్స్టులు మొదలగుపారికిని పీరిటో వై ద్వయంబంధమును దెలియుబఱ చు కొన్నియత్తరములనుమాత్ర మిచిగును బ్రీకటించి గ్రంథ విస్తరభీతిచే పీరిచరితో మింతటితో విరమించుచున్నాను.

మహారాజ్యీ ఆరోండి

కాకినాడ

రామయ్యగారికి

24-3-78

Dear Sir,

శ్రీ బాదం వెంకటచలంగారికి కాయలాగా వున్నది. కాయలాచివరం వారిపుత్రరంవల్ విశదపశుతుంది. ఆయ్య మం చిపోదార్ధాను యోగ్యతకలపారు. మిచు రావడమండ మా అందలే చాలా కోరిక

చిత్రగించవలెను.

నే॥ పారుచల్లి శుండరీకాషుసు,

(డిప్యూటీకలక్టరు)

థవశే శ్వీరం

27-8-87

మహారాజ్యీ ఆరోండి రామయ్యగారినై ధికి —

నే॥ తాడిమేటి కై లాసరాయిలు అసేకనమస్తారములు చేసి చాయంగల విస్మయములు —

..... మిచు పంపించిన అవుపథములు బహు ఆవడ నష్టయైములో అందపశుచేత దయులు చాలా ఆనందపును పొందినాను. నాకు వుండుకున్న అజ్ఞాశూలబాధ సదరు అవుపథము పుచ్చుకొన్నది మొదలుకొని క్రీమక్రీమముగా తగ్గుతూ పున్నది..... సిండా దయవుంచవలెను.

చిత్రగించవలెను.

నే॥ కై లాసరాయిలు కు.

(డి. పి. డబ్బి. ప్రెఫెచ్యూరు)

మహారాజ్యీ ఆరోండి రామయ్యగారి సమఖ్య నక్కలీ శేషి గురజాడ సుండరమృత నమస్కారములు.

తల్లి..... అక్కయ్యగారిపంటలో క్రీమముగా నింపాడి గా నుంటూన్నది. నాస్కాగారిమాటకు యిక అడ్డుచెప్పడాస్కి వీలులేదు గనుక వెళ్లిల్లాగే కనుపశతుంది — గనుక సెలరోజులకు తగ్గుతున్న అవుపథం మాత్రమై పంపించకోరుతాను.

చిత్రగించవలెను.

శ్రీరాములు.

శ్రీమద్యజనాది పట్టర్పువిరతులయ్య శ్రీవేదమూర్తు
లైన ఆరోండి రామయ్యగారినన్నిథికి—

వి॥ శేషోవి దష్టికామూర్తిశాస్త్రి అనేకమనస్కార
ములు చేసి చాయంగల విన్నపములు—ఇక్కడ ముఖ్యమివైవ
రములో కుశలము, తలిమారు యిచ్చిన అప్రమధము అంతా
అయిపోయినది. ఇష్టము నాకు చాలా గుణముగా పున్నది.
నిశ్చేషముగా నాకు పున్న దుర్దాణ నిమ్మలించుటకు యింకా
యిరవైరోజులు అప్రమధము పుచ్చుకోవలె నని యున్నది
గన్క తమనిషిద్ధ్యరా యిరవైదినములకు కావలసిన అప్ర
మధం వంపించకోరుతాను.....

చిత్రగించవలెను.

స॥ కోవి దష్టికామూర్తి వార్లు.

పైని జెప్పబడిన రామయ్యగారికి నారపుగారు సీతా
రామయ్యగారు నను నిద్దతు సోదరులు కలరు. వారిరువురును
దమయ్యన్నారియొడల విశేషభక్తిగౌరవములు కలవారై యుం
డడివారు. వారిలో సీతారామయ్యగారు సంతానము లేక
కాలఫక్కము నోందిరి. తమ్మునియందుఁగల సోదరవాత్మల్య
ము మిక్కటమైనది గనుక రామయ్యగారు తమకుమారులలో
నొకని కాయనపేరు పెట్టిరి. అప్పటికి సంతానపీసులై యున్న
మటిమొకతమ్ముడు నారపుగారి కాయనను దత్తునిఁ జేసిరి.

ఆత్మరువాతే గొంతకాలమునకు నారపుగారి కారసార్థికూడఁ
గలిగినది. రామయ్యగారికిని నారపుగారికిని గలసొభ్రాత్రీము
మిక్కెలి వ్యక్తియైనైనది. జెబ్బదిసంవత్సరములపఱకు నమట్టి
గా నుండుటయే దీనికిఁ దార్మాణము. ఎట్లివారి కైనను దా
యిభాగములలో మైత్రీ చెడుట సంభవించు నని తలఁచి లోక
జ్ఞానేన రామయ్యగారు తమసొభ్రాత్రీత్రీమున కెప్పటికిని భం
గము కలుగకుండవలయు నని తోలుబోలుతనే తమతమ్ము
నితో యుక్తమార్గమున నొకకొన్ని యాంతరంగిక లేఖలను నడవి
యున్నోన్నయ్యహార్యదయములయందుఁ గళంకములు లేకుండగను
ముందు పుట్టకుండగను జేసినొనిరి. ఆలేఖలలో గొన్నిటి
నీకిర్చిందఁ జూడడగును.

→ అంతరంగిక లేఖలు →

చిరంజివీ—

నాయనగారు కాలంచేనే నమయమందు మనయిద్దరిస్తి
దగ్గర వుంచుకొని చెప్పినమాటలప్రీకారం వారిలానంతరమంచు
నీవాటా నీవు పంచుకొని జాగ్రీత్ పెట్టుకొమ్మున్ చెప్పగా నీవు
మనవుభయలము కలసి పూదా మని యొవరి స్వామితములు
వారు పుచ్చుకొండా మని వకరిస్వామితం వకరికి నిమిత్తం లేదని
పోస్తుతం తమటుంబభారమును నేను నిర్విషాంచుకో లేనని
చెప్పినంచున ఆప్రకారం యింతెవరకు నీ కేవిధైన జోక్యమూ
లేకుండా నేనే యాకటుంబభర్యులు కార్యకరాచులు జరిగిం

చుతూ వచ్చినాను. లుప్పుడు నీకు కుమారుడు కలిగినాను. లుకుమందు కార్బూకరాషులకు ఇర్పు కౌపలసియున్నది. నాకో డశతా॥ వస్తువ్యులు తాకట్టిపెట్టి కొంతభూమి కొన్నాను. కాబట్టి మనకు మందు ముందు మనస్వదలు కలుగగలవు గనుక మెరివాటా వారు విడతీయకొని ఖాగ్రీత్త పెట్టుకుంటే బాగుంటుంది.

అన్నయ్యగారికి.

మిఱు వారీయించిన చీటి చూచుకొన్నాను. మిఱు సేనూ భగవంతునిసాటిగా మాట్లాడుకొన్న కూటులకు మెప్పటికి తిరుగువాడను కాను లుదివరలో యెట్లూ చూస్తున్నారో ఆప్రీకారం నుంచుకూడా చూస్తూ లూకుటుంబహోమణము చేయమూ వ్యుండగలందులకు కోదుచున్నాను.....

ఇట్లు తనప్రతిభావిశేషముచేతో గులవిద్యమైతే నై ద్వయమును విప్రరించి తనలోకికట్టానముచేసే గుటుంబవనతిని విరివిచేసి మిక్కిలి ప్రభావ్యతివహించిన రామయ్యగారికి ముగ్గురు కుమార్లు గలిగిరి. వారిలోఁ గడసారికొడుకును దమ్ముసకు దత్తతయిచ్చి న ట్లింతకుఁబూర్చిసే వార్సిసియుంటిని. పెద్దుకునూరుక్కే న కామయ్యగారు మూడుమూర్చులఁ దండ్రిపోల్కు పహించి లంకై యనంతరమునఁ దమకులవిద్వయ యగు నై ద్వయమును వస్తు దేచుపు కారంభించిరి. ఈయవకూడఁ దండ్రిగార్డివలెనే చుఱుతుదనమును నాత్మగోరమును గలిగి యెప్పాడు నమ్మరికిని నొము

గక నిర్మయముగా మొగమొళ్ళుమి లేకుండ సంచరించు చుస్తేచ్చుగాఁ దమైనై ద్వయజీవనమును ఉపించుకోన్న యుత్తముఁ దు. తండ్రిగారు జీవితం చుస్తు త్వాడే నై ద్వయవిన్యయంముఁ బాటును సంపాదించి ఉండిపోకిం పరిఫుషమై నై ద్వయము చేయుచుండిచేవారు. పల్లెటూల్లలో సాకారికాముకొనై ద్వయము చేయువారి కొకవేళ యనికాని రొమికనియమ మనికాని యుండకపోవుటచే రోగులు తమ కెప్పు దపసరమైన నమ్మదే వచ్చి తమ శాధలను పెల్లడించి యోషధముల నడుగుచుండుట యొచారమై యుండును. ఒకొక్కప్పుడు నై కుర్చుడు నిద్రిపోవుచుండగా నర్థరాత్రమున వచ్చి తలుపుగొట్టి లేవుటయు, మటిరొసుకప్పుడు నై ద్వయము చేయుచున్న సమయమున వచ్చి పీథిలో బాబ్బులు పెట్టటయుఁ దఱచు తటస్తించుచుండును.

ఆరోండివారి కున్న యుత్తమగుణములలో నొకటియగునది వరమతాంతి. ఆర్టు లెక్కికాలమున వచ్చి మం దడిగినను నిచ్చుచుండుట వారినియమములలో నొకటి. ఇది యిట్లుండగా, నొకప్పుడు కామయ్యగారును, ఆయనటెండ్రిగారును స్వానముచేసి (భోజనమును) ఉండిగట్టుకొని గంధాష్టతలుధరించునమయమున వీథిలో నెవ్వురో మందునకు వచ్చి కేకవేయగా బాల్యమునేఁ గామయ్యగారు కొంచెము మనస్సులో వింగుకొనుచున్నను దండ్రిగారిభయమువలన నాపెంటనే పీథిలోనికిఁ బోయి, వచ్చినవం రెవ్వురో యెందులకు వచ్చిరో

యని తెలిసిని నకలీతీర్చిదిగాదు. అస్తు తెలిసిని యావచ్చిన రోగి జూలనొప్పిచే బాధపడుచున్నట్లు విని వచ్చి తండ్రిగా రితోఁ జెప్పుగా వారు తమపెట్టెలో నున్న యోవథమును దేనినో (దానిపేరు నాకిన్నాను జ్ఞాపకముగ లేదు.) తీసియిచ్చి యూరోగిని బంపికై చీరమ్మని చెప్పిరట. మహిగుట్టుకొనియున్న కామయ్యగారు మనషులో విసుగురోనుచు మడివిడిచి పెట్టి తీసి మందిచ్చుటకు బద్దించి తాను బ్రూపుపెట్టుకొనుచున్న “యక్కతలు” గట్టిపడునట్లు చేసి తమతండ్రిగారికి దెలియ కుండ మాత్రికల్ని యూరోగి కిచ్చి పంపినై చిరంట. తదుపాత పీరు భోజనముచేసి స్థిమితపడి చావడిలోఁ గూర్చుండియుండు గా నారోగి మరల వచ్చి తనజూలనొప్పి తగిపోయి చాల మలువు గలిగిన దని చెప్పేసఱ! అప్పుడు రామయ్యగారు తమమందులలో దేనివలన జూలనొప్పి కంతళిథుర్కికాలములో గుణముకలిగినదో తెలిసినివలయు నని సమాపమున నున్న కుమారునిఁ జూచి, నాయనా! ఏమిమం దిచ్చితిని? నేనుజెప్పి నదియూ, మఱియెకటియూ? అని ప్రశ్నించిరంట. తనమందు వలన రోగి కేయవకారమును జరగక రూలోగ్యము కలిగిన దని సంతీసించియో తండ్రిగారియొద్ద ననత్యమాపుటకు నంశ యించియో కామయ్యగారు పెలపెలఁబోపుచు నేను బొట్టుపెట్టుకొనుచున్న యక్కతలే మాత్రికల్ని యిచ్చితి నని నిజము చెప్పివై చిరంట! వస్తుగుణపారంగతుఁడైన రామయ్యగా రక్క

తలవలన జూల మెల్లు నిపారణమైన దని దొండించి పనుపును, అరటిపువ్వు దొప్పులుమాడ్చున తోరమును మిక్రోనై జీఎస్ టోశమునందలి మాంద్యమును దోలగిరచి యిట్టుమూలకమైన జూలకుఁ బనిచేసి దుండడవచ్చు నని యూహించుకొని నమాథానపటచుకొనిరట! వస్తుగుణ మెల్లున్న నిది హస్తవిశేషమైనం గావచ్చును. ఇల్లే డూయనబోల్యమునఁ బలుమార్లు స్వితంతోర్ధములు కాలోచితముగ నిచ్చి రోగశాంతి చేసి యుండుట తటస్థితముచ్చేను.

రామరాను బెద్దవారయినల్కువాత గొప్పగొప్పయూప ధములను శాశ్వతప్రకారము సిద్ధముచేసి యసాధ్యరోగములను బెక్కింటిని నిపారించి తమచికిత్సనై పుణ్యమును వెలడించిరి. ఈయనయుఁ దండ్రిగారివలైనే తంజాములోనికాలు కుర్చ్చిమిఁ దను గుర్చిమిఁదికాలు తంజాములోను నుంచుచు నంచరించి నపారేణాని యథ్థాశచే నైనచోటికిని గానిచోటికిని బోయెడు వారు కారు. తమయింటి కేవేరు సానువచ్చినను లేదనకుండ మరల రమ్మచకుండ మందు లుచితముగాఁ బంచిపెట్టుచుండు టమే సహజముఁచార్మై యుండెడిది. రాబుపలసినవోటు మెయిమోటుపడి పోగొట్టుకొనుటయు నీయనకుఁ గింబుదిగాదు. పేదసాదల కీయన యిచితముగా కై ద్వయముచేసి తెప్పువ పలుమబడి సాపాదించిరి; కాపురుసే పనివచ్చినప్పుడు పమసురుతోప్పడి కార్యభుటములయించు సహాయము నేయుచుండడి

వారు. ఈయన కొన్నికొన్నిగొప్పఫలములయందు వై ద్వయము చేసి యారోగ్యముకలిగించి వారివలన వీరిదజ్జాకుఁ దగిన పల్లకులు, లాలకులు, గుట్టములు, సాలువలు మొదలగు నుచి తభనుమానము లందినట్టు వారి “రికార్డు” వలనఁ దెలియు చుస్తుది. గార్మములోని కప్పడప్పుడు తహసీలుదారులు సబ్ మేజీల్స్ ట్రైటు మొచలగు గొప్పయద్యోగఫలు వచ్చినప్పుడు వీరిదళునముకు నమ్ముటయే గాని తక్కినవారివలె బీరు, ఆయ ధికారుల నాక్రియింపబోప్పట మెప్పుడును లేదు. భగవంతుఁ డిచ్చిన యన్నవత్తుములకు లోపము లేనప్పు డాత్కుగౌరవము ను బోగ్గట్టుకొని యన్నుల నేల వ్యాపుగా నాశ్రియింప వలయు నని దృఢమైస యథిపార్టియ మియన కుండిస టీయ నవర్తనమువలనఁ దోషమండిసిది. అంత నిర్కృత్యము గల వాడగుటచేతనే మెట్టివారితో నై సను సత్యవిషయము వచ్చి నపుడు నిర్కృత్యముగా మాటలాడుచుఁ దసకులవిద్వయలన స్వీ చాచ్చివనము చేయగలిగి ధన్యుఁ జయ్యును. ఈధన్యత్వుని కోర్టుగాంభీర్యసాహసరోగసిదానాది మహాగుణములను పెల్ల డించుకథలు చాలఁ గలతు కాని విశేషగ్రీంథవిన్ఱరము గా కుండఁ గొన్నిటినిమాత్రము వార్పియచున్నాను.

ఈయన వొముకప్పుడు గూటాలలో “ఇంపుగ కోనేశ్వర శాస్త్రి” గారి యింటియొడ కై ద్వయమునేయుట కాపూతుఁ లే యరిగి యచ్చట వై ద్వయము చేయుచుండగా నాయూరిలో

సుదోగవశముచే నిపసించుచున్న దాట్టినాత్యగ్గహస్తునిభో ర్యాకు ననారోగ్యముగా నుస్తంచున సీయున నక్కడకు సగో వముగాఁ గొంపోయి యామెకుఁగూడ ధాతుపరీక్షచేసి యూ పథము సీయవలసినదిగా కోరిరఁట. అందుల కాయున నమ్ము తించి తమబసకు సమాపమున నుస్త యాదాట్టిణాశ్యుని గ్రు హమున కరిగి కోగిని దీసికొని రమ్మని జెప్పిరఁట. అప్పుడు కోగపేచితురాలై యున్న యాకుటుంబిని యుక గదిగుప్పుము పొదిగఁటఁ గూరుచుండి లనవామవొన్తమును వస్తార్చాచ్చిత ము చేసి ధాతుపరీక్ష చేయుటకుఁ గామయ్యగారిమండునకుఁ జాచినదఁట. అది చూచి కామయ్యగారు తశుమనస్తులోఁ గొంచెము సంశలుంచుఁ బెమ్మిచోట్ల జమిందారీఫలముల లో ఫోపా స్త్రీయకూడ ననారోగ్యసమయములయందు నే స్ఫూంశయముగాఁ జేయచూపించుకొనుచుండగా నిచట నీ యిలాలి కింత సందేహ మేల చెప్పుమా యని తలంచుకొని దాని కమగుణముగాఁ దనచేతిలోనున్న పేపబెత్త శు నామె హస్తాంగుష్ఠమూలమున నిలిపి చూచుండనఁట. అప్పుడా యుద్యోగి “ అయ్యా ! ఆట్లు చూచెద రేను ? మిాట చేతి లో ధాతుస్థానమును బలిష్టింపవలయుటిచూ ? ” యసియచిగి రఁట. అప్పుడు కామయ్యగారు “ అట్లవసరములేదు, నేను నా జెత్తముద్వ్యరా ధాతుచెలనమును గనిపెట్టిగల నని చెప్పి, చూచి జనకు వచ్చిరఁట. ఇంటివా రైన్యుష్టు దని యకుగఁగా

నచ్చతి జరిగినసమాచార మంత్రమును జెప్పి వారిని గటు పుఖ్యసట్లు నవ్వించిరట. మిక్కిలి సున్నితమగాఁ బరీషీరిపు వలసిన థాతుస్తానమును బట్టిగప్పి పరీషీంచినమెడల రోగము సులువుగా కనిపెట్టుకు వీలుండను. తుంగళి వైద్యము చేయించుకొనువాడికఁ డెలియసప్పుకు మంచు చేయవలసిన జేముస్సది ? యని ఓమయభిప్రాయమునసూడ వెల్లడించి రట. అప్పు జీసంగళి శాస్త్రిగారు రహస్యముగా నాయిదోళికిఁ డెలియజేయటయు నాయన వశ్వత్తావపడి అమ్మా ! ఇది మాదేశాచారము కాని మజియుకటి కా దని చెప్పచు మరల వచ్చి కామయ్యగారిని బ్రాహ్మించి తీసికొనిపోయి యాయన యిష్టానుసారముగా వైద్యముచేయించుకొని యచిరకాలములోనే యాకోగ్యథాగ్యమును బొందిరట.

కామయ్యగారి థాతుపరీతోదఱక్తిమును వెల్లడించు మజియుకవ్వత్తాంతము నిందు వార్మియుచున్నాను. కామయ్య గారికఁ చ్రీయసోదరునికమారుడైనటియు, నాయన కత్తంత చ్రీమహాత్మీమాటియు, బ్రిహతు మాకోండివారినై ద్వయమున కాలంబణథుతులై పూర్వప్రీతిష్ఠను నిలువుచు భిమగ్ర్హితికిఁ గీర్తిచెయ్యుచున్న రామమూర్తిగారికి బౌల్యమున గానవిద్యాభ్యాసము చేయించుటకు గ్రోటలంకమండ కొండికల్ని యిష్టస్సుగా రను గాయకుని రప్పించి కామయ్యగారి తెండ్రిగారసు రామయ్యగారు (అనగా రామమూర్తిగారి పితామహులు) అగాయకున కుస్సు దగ్గువ్వాయిథి కాపథ మిచ్చుచు నాయన

చే మనుమనికి గంధర్వకళ నేర్చిఁడు బ్రారంభించిరట. అంతట నోకనాఁ డాగాయకుడు కామయ్యగారిచేత చేయు చూపించుకోఁగా నాయననాడిని బరీషీంచి యత్యంతాన్నమై యుస్స యాయనమృతిని గనిపెట్టి యానాఁడు మానాయనగారిని చేయచూచి మం దీయగోరుడని చెప్పిరట. గాయకుడు సాసమాచారమును రామయ్యగారితోఁ జెప్పి చేయచూపించుకొనగా రామయ్యగా రఘుభిథిని గ్రహించి తమకుమారుని థాతుపరీతోసామర్థ్యమునకు నంతసించి యాసమాచారము నాగాయకునకు జెప్పక మికాకోగ్యము కలుగువఱకు మిరు మిగ్గామమునసుండి యాపథనేవచేయుడని చెప్పచుఁ బల్లకిబోయాలను గుదిర్చి పయనము సాగించి పంపివైచిరట. తరువాత నాగాయకుడు కొలఁదినముతలోనే దేవగాయకుల లోఁ గలసిపోవుటచే దిరిగి కేశనకుఱు వచ్చుట తటస్తిషిపలే దఱ. కామయ్యగారి చికిత్సాదఱక్తి నెఱింగించుట కిప్పున్నస్తి చెఱుకూరి వేంకటసుబ్బారాయడుగారు మజియుకవ్వత్తాంతమును జెప్పచున్నారు.

ఆ దెట్లనగా, పై వేంకటసుబ్బారాయడుగారు తమ బౌల్యమున ముంగండ యిసునగ్రిపోయమున గాఁమాళళాల లోఁ జమున్కొనుచుండగాఁ బరీషుడినమునకు బూర్ధుదినమున దీవ్రీమైన జ్వరముచేఁ బీడితులై యుండి మానమయమున వైద్యవశమున సచ్చటికి విచ్చేసియుస్సు కామయ్యగాపి

మొద్దుకు బోయి తమపరీక్షావృత్తాంతమును దమయనారోగ్య సిత్తిని యాయనతోఁ డేప్స్‌కోనెగా నాయన జాలివడి “ నే నిచబ నుండుటకు వీలు లేదు. ఈనాఁడే మాగార్మమునకు వెళ్వవలసిన యవసరము తటభ్యించినది. అట్టెనును నే నౌషధ మిచ్చెదను; దీని నీనాఁడే సెవించిసినయెపల రేపు సీపరిక్షోకాల మునకు జ్వరముతగి సీపరిక్ష కథ్యంతరము లేని యారోగ్యమును బొండగలపు. కాని పరీక్షమైన తిరువాత నామజునాఁటి నుండి మెనిమిదిదినములపఱకుఁ గరింటఫునములు చేసినఁగాని నీకు నంపుణ్ణారోగ్యము గలుగ ” దనిచెప్పి వెడలిపోయిరట. వేంకటపుట్టారాయఁడుగారు వారు చెప్పినమాటలలో నొక యక్కరమైనము దప్పకుండ జరిగిన దని యానడమనే నాతోఁ జిప్పినారు. ఈకామయ్యగారుకూడఁ దమతాతముత్తాతలవలెనే గొప్పగొప్ప ఫలములయందు వైద్యముచేయట కావ్య నింపఁబఁచుచు వచ్చినట్లు తెలియఁజేయు లేఖలు కొన్ని యాదిగువఁ బ్రీకటించుచున్నాను.

శీర్షి వేదమూర్తులైన ఆకొండి కామణ్ణగారికి. రాజు సాగి మార్యునారాయణరాజు నమన్నారము.

ఇక్కడ పోలవరంలో జైహం. అచ్చుట మింక్కేమములు తద్వా పార్మిశ్రావుండవలెను. చంద్రోదయమున్నా సింధూరభూమణమున్నా తరుణార్కమున్నా. ఈమెదలయిన కొన్ని అన్మషధములు యిప్పించవలశినదని మిమ్మలను అషుగు

మని సరిపల్లెనుంచి శీర్షి మహాతత్క్షసమాను తైన శీర్షిరాజు అమ్మయ్యగారున్నా శ్రీరాజు బొవాజీగారున్నా ప్రాయించి నారుగన్న అచ్చుట మాపు శేర్పుమైన అన్మషధములు జతప ద్వ్యగన్న మాయందు నిండా అభిమానముంచి సదరు అన్మషధములు మిథ్యంగా ఇప్పిస్తారని నమ్మతాను..... అచ్చుట తాజునై ద్వ్యలదగ్గిర ఎన్ని అన్మషధములు పుచ్చుకొన్నపుటిచ్చారోగ్యంగా పుండలేమగన్న ఇంటదూరం హార్మియడమైనది. చిత్తగించవలెను.

శీర్షిరాజు సాగి మార్యునారాయణరాజుగారువార్షిలు.

కాకినాడ.

24 మార్చి 1878.

శీర్షి వేదమూర్తులైన బ్రీహ్మశీర్షి ఆకొండి కామయ్య గారికి— బాదం వెంకాటాచలం దండములుచెట్టి చేయంగల విన్నపములు.

మహారాజుశీర్షి పారేపల్లి పుండరీకాశుషగారు తమపేరట యిచ్చిన ఉత్సర్థం ఇందుతో పంపించినాను. తమవల్ల నాకు పుండకున్న ఆయిలా స్విఫత అన్మతుందని మనన్నా సమ్మతమరు యిక్కడకు దయచేయగలందులకు కోరడమైంది.

చిత్తగించవలెను.

న॥ బాదం గవర్మెంజ.

మాం రాజమండ్రి

27-11-88

మహాబూజి శ్రీవేదమూర్తిన ఆకొండి కామయ్య గారినస్తిధించి—ఇచ్చి బంధకవి పెంకస్తు అనేకనమస్తరములు జేసి చాయంగలవిస్తుపములు.

నాస్తిగారు మిారు యిచ్చినమాత్రిలవల్ చాలా మం దిక్ తపసలుపోయిన వని చాలా సంతోషించినారు. ఆమాత్రలు మిమ్మిలను తిరిగేకోరినాను మిాజవాఱు రాకపోయినండున దయతస్పిపోయినదని మానుకొన్నాను.....

చిత్త గించవలెను.

బంధకవి పెంకస్తు.

ఈ కామయ్యగారి ప్రియసోదశుడగు రామస్వామి గారుకూడ ఫున్నవైద్యులలో గణింపవదగినవారు. ఈయనకు పిచ్చేషమైన శాత్రుజన్మిణిసమును లోగనిదానము నుండిచి. ఈయన యస్తుగారివలెక గాక పరమసాత్మీకస్వర్థావముగలిగి యైహికమునకంటె నాముచిన్నకము నం దెక్కువ యూసక్తితోఁ బ్రిప్తించుచుంచువారు కావునఁ బ్రిత్యేకము వైద్యవ్రిశంసయందే కాక పారలోకిక వ్యాపారమునందుగుఁడుఁ గొంతకాలము సినిద్యుమించు చుండిచివారు. ఉదయమునే లేచి స్తునసంభూత్యుస్తానములు తీర్పుకొని దేవతార్పనమును, అధ్యా

త్వరామాయణపారాయణమును, భగవత్పుంభంధమైన స్తుతి పొరములును మున్నగు పవిత్రకర్మలతోఁ గొంతకాలశ్శేషము చేసి కాని మతియొకపని చేయునారు కారు. ఈయన తమ యింటికి వచ్చి కోరెము వారికే తఱచు వైద్యము చేయుచుండిచివారు. ఇట్లునుటచే వీరు గార్మిమాంతరములయందు బోత్తి గావైద్యము చేయబేదని చెప్పుటకాకు. కాన్నిమొత్తముమిాద నీయఁకు గార్మిమాంతరముల యం దంత యొక్కవగా వైద్యప్రవృత్తి జరపుట కాసక్కిలే దని చెప్పవచ్చును. వీరు ప్రతించిన మును బవిత్రమైన గాంధ్యాధర్మములను నిర్వించుకొనుఁడు నిరాశాపరులై పరోపకారాధ్యము. శక్తి వంచనలేకుండ నుచితవైద్యమును జేయుటయందే విశేషాసక్తిగలిగి సత్క్రముఁఁపార్థాస్యముతోఁ గాలశ్శేషము చేయుచువచ్చిరి. ఈయనను గార్మిధ్యమున నుస్తు యొకపరముర్రి యని చెప్పిన నతిశయోక్తి కానేరదు. “ అల్పాచమాత్రాంబపులోగుఁడుక్క ” అను లంకణ మిాయన వైద్యమునందు గనుపుటుచుండిచి. దీనికిఁ చార్యాంశముగా నొక చిన్నవృత్తాంతము నికట్టుడు జెప్పవలసియున్నది.

ఒకనుఁ డోకపంచముఁడు తశకేదియో యస్తోష్యము గనుస్తు దని వచ్చి చెప్పుకొనగా నీయన యాంగమున కను గుణమైన యొకచిన్నయొప్పధను మోతామును నున్నికాగిత మున థాన్యాపు గింజకంటుఁ గొంచము పెద్దప్పులుముగాఁగటిఁ “ యోరియిఁ, ఈపొట్లమును దేనెతోఁ బుచ్చుకొనిసముడల

నీజబ్బుకుదురు” నని యిచ్చిరట. వాఁడా పొట్లమును దీసికొని వోయి తేనె తెచ్చుకొని యూపొట్లమును గొంతుకలో వేసి కొని నూతేనె నోటిలోఁ బోసికొని ప్రింగెనట, కాని యూపొట్లము వాసికి సరిగా జీడ్ర కుగాక విశేషంద్వారమునఁ బోయె నేమో కాని వాని కేమియు గుణము కనబడలేదు. మఱువాఁడారోగి మరల వచ్చి “ బాబూ ! తమరిచ్చిన పొట్లము తమ సెలవు ప్రికారము తేనేసో మిర్చింగినానుకాని నా కేమియు గుణము కనబడలే దని చెప్పినాఁడట. అప్పుడాయన యేమి చెప్పుమో ? మహావీర్యవంత్తొచు యూచామధము ఏని కేల గుణమిచ్చినాంగిదాని సంశయించుచు “ ఓరి ! నీవా పొట్లము సెక్కు వుచ్చుఁటి ” వని సవిమర్యముగాఁ బ్రిల్చించిరట. అప్పుడు వాఁడు “ బాబూ ! తమరు చెప్పిన ప్రికారమే పొట్లము పొట్లముపాశముగనే తేనెతో ప్రింగినాను ” అని చెప్పగా నాయన యూచ్చువ్యవడి పొట్లము తేనెతోఁ బుచ్చుకొమ్మని చెప్పుటచే నామూర్ఖుడు పొట్లములోని యూచామధమునసి గ్రహింపటేక పొట్లమునే మిర్చింగుటచే నది జీడ్ర ముగాక వ్యధిమైనదని గ్రహించి వేతూక పొట్లము నిచ్చి యిది సేవింటికిఁ దీసికొనివోయి నెమ్మడిగా, మందు కిర్పిండవడకుండగా విప్పి లోపలనుస్న మందును రావియాఉలోఁ గొంచెము తేనెవేసి మందు దానిలో మధ్యప్రేతితో బాగుగాఁ గలియునట్లు కలపి నాకివేయు మని నుప్పుముగాఁ జెప్పిచుంపిరట. తరువాత వాఁడుఁ చేసి వెంటనే దూర్మి

గ్యమునొంది వచ్చి “ బాబూ ! ఈసారి తమరిచ్చిన మందు పార్లిగమనంతను బోగొట్టిన ” దని నమస్కరించి పోయెనఁట. ఈనృత్యంతమువలన రామస్వామిగారు లోకమున కొకసాతమును జెప్పి తామెకపాతమును నేర్చుకొన్న వారైరి. ఆకమునకు జెప్పినపాతమే మనఁగా ! రామస్వామిగారి యూచామధము స్వీల్పుప్రిమూణము కలదయ్యను విశేషవీర్యవంత్తొమై చొకటి రెంపమోతాదులతో శోగినివారణచేయగల దని. ఆయన నేర్చుకొన్న పారమేమనఁగా ! మూర్ఖులైన శోగులు వచ్చినప్పుడు వాఁడకి బాగుగాఁ డెలియునట్లు మందు పుచ్చుకొనువిధానమును, అనుపానము, సేవింపవలసిన వధ్యతియు విస్పష్టముగాఁ జెప్పివలయునని ఆనాఁడు మొద లెవరుమందునకు వచ్చినము మందిచ్చునపుకు తొమ్మిది మిరియపుగింజలు (ఇది యుదాహరణమునకు చెప్పుచున్నమాట) చెక్కుముక్కు అగుసక్కు చిత్తుకఁగొట్టి గిద్దెపు సీల్లలో వేసి పొయిపొయినంచి సగమగునట్లు మరగనిచ్చి యూకపాయమును బలుచనిగుడ్డతో వడియగట్టి నేనిచ్చిన యామందు ముందుగా ప్రింగి తరువాత నాకపాయమును బుచ్చుకొవలెను. అని స్వష్టముగాఁ జెప్పి యారోగి చేయవలసివధ్యమును జక్కుగా బోధించి వంపుచుండిపారు. ఆప్ధతి, నాటినుండియు వారిశిక్షణమున వైద్యవిద్యనేర్చిన యస్కాద్వారశులకండడకును సర్వసాధారణమైన యభ్యాసమై మందిచ్చునప్పుడెల్లఁ డెలిసినవారికిని డెలియనివారికినిగూడ నామం

దు సేవించు విధానము మతలబువలే జెప్పివేయుచుండుట వాడుకైనైపోయినది.

ఈయన పోలవరమును బ్రిత్యేకముగా నివసించుచు స్విత్తంత్రజీవము చేయగలవారై యుండియు నన్నగారియెడల విశేష భక్తిగౌరవములు కలవారగుటచేఁ బ్రితిదినమును (ఎండ్రమైను వానుషైను లెక్కసేయక) ఉదయముననో సాయంకాలముననో యోకమాటు కేశవకుఱ్ఱవెల్లి యన్నగారి దర్శనము చేసి కొంతవడి యువగోస్తీతోఁ, బ్రొద్దుపుచ్చి వచ్చుచుండి వారు. ఎన్నడైనను రామస్వామిగారు రానివో, దమ్మనిసూచుటకుఁ గామయ్యగారు పోలవరము రావలసినదే! దీనింబట్టి సోదరులనొభార్తితోఁము మిక్కిలి ప్రశంసనీయమై యుడై డెడి. మంచియు నీకుటుంబములోనివారు సోదరస్నేహమునకు భంగములేకండఁ జేయునట్టి యుసాయము లాలోచించుటలో మిక్కిలి ప్రోథులు. కామయ్యగారికి రామస్వామిగారి రెండవకుమారుడగు రాజగోపాలమును దత్తతచేసి పెద్దవారైన కామయ్యగారును దత్తుడును గేశవకుఱ్ఱలోను రామస్వామిగారును బెద్దకుమారులగు రామమూర్తిగారును దానికత్యంతసమివములోనున్న పోలవరముగార్మములోను గాపురముండి తుటుంబవ్యవహారములు నమ్మిగా జరపుకొనుచు నల్యంతమైతోఁ తో నుంచువారు. వీరేకాక సాధారణముగా వీరికుముంబములోఁ. బూద్యులన్నెద్దనుడియుఁ చిన్నలకుఁ బెద్దలయెడల భక్తి

గౌరవములును విశయివిధేయతలును జూపుచుండుటయుఁ బెద్దలు పిన్న లయెడలు బ్రిమాతిశయమును, ఉచితశిక్షణమును, గనఁబఱచుచుండుటయు నేఁటివఱకు సపచిచ్చిన్నమై వచ్చుచున్నవి. కొన్నికుటుంబములలోవలే బెద్దలను బిస్సు తెవిరించుటయుఁ బెంకేసమాధానములు చెప్పాటయు నిత్యతుమగాఁ బ్రివర్తించుచుండుటయుఁ బెద్దబుపిన్న లను జీటికిమాటికి నయినదానికి గానిదానికి నసుచితములైన, యవాచ్చుములైన తీట్లతోఁ మందలించి వారిని నిర్భయలగునట్లు రేచుచుండుటయు నీవంశమున మిక్కిలియదు. ప్రష్టతము మనలోఁ జాలమండి వీరినిజూచి యాపారమును నేత్నోనవలసిన యవసరము చాలఁగలదు. ఈయవ్రిష్టతవిషయ మింతటితోఁ ముగించి రామస్వామిగారివై ద్వయునకు నంబంధించిన కొన్నియుత్తతముల నీదిగువఁ జూపుచున్నాడను : —

మహారాజీ! ఆకొండి రామస్వామిగారి సన్నిధికి—
న్నే॥ చెన్నుభోట్ల క్రిష్టయ్య అసేకనమస్కారములుచేసి చేయఁ గలవి॥

తమఙ్తరం అందినది. ఇప్పుడు నాతు విశేషజుణ్ణు తేడు. మామూలుస్తితిలోకి వచ్చినది. చిత్తగించవలెను.

శ్రీ వేదమూర్తులైన బ్రిహ్మశ్రీ ఆండ్ర రామస్వామి గారినన్నిధికి—కె॥ అరుణాచలశౌస్త్ర్య అనేక సమస్కరములు చేసి కాయంగలవిన్నపములు.

త॥ నాకు ఈరోజున పంపుతానన్నా అవుధము పట్టుకొని రాకోరుతాను, మాభావమరదిగారికి జ్యురము కొంచెము నింపాలిగా యున్నది.

చిత్త గించవలెను.

క॥ అరుణాచలశౌస్త్ర్యి.

4-3-98.

శ్రీ శ్రీ బ్రిహ్మశ్రీ ఆండ్ర రామస్వామిగారికి. సాగితాజ జగన్నాధరాజు అనేకసమస్కరములు వుంచి కాయంగల విన్నపములు.

త॥ తమరు ఇప్పించిన లేహము తమరు శలవు ఇచ్చిన ప్రికారము పుచ్చుకుంటూయున్నాను. నావంట్లో ఉండేసుణములు యేవత్తూ నివారణ అంఱని. చిత్త గించవలెను.

జగన్నాధరాజవ్యాఖ్యలు.

ద 24-4-1904.

శ్రీరామస్వామ్యును.

శ్రీమద్యజనాది పట్టుర్మునిరత్నలైన శ్రీవేదమూర్తులైన ఆండ్ర రామస్వామి బాపగారి నన్నిధికి— మధునాపతుల సూరయ్య యనేక సమస్కరములుచేసి చేయంగా విజ్ఞపనములు.

త॥.....విశ్వారు నాకు దయచేసిన యోమధముచేసిన యువకార మింతయని వార్షియజాలను. నాకు వచ్చేడి వగర్పు బొధమ శాంతిజేయనట్టి మందు లోకమందు గస్పిట్టునాయని చాతారోజులనుండి ధ్యానించుచుండగా సేటి కీయామధము గస్పరచితిరి. శివాత్మికి పూర్వము రెండురోజులున్నా నాకు న్నా మరునామన్నా యించుగురోజులున్నా బొధచేయున్నినే యుండగా పగలు నాలుగుమార్గున్నా తాత్త్వి నాలుగు మార్గులున్నా ఎమ్ముచమోతాడులు పుచ్చుకొనేవరకు పగర్పు ఏలాటిదో గస్పడమండా సైమ్ము తరుచుగా తేలికగా పశిపోవుచు అయిదవనాటినుండి యువళాంతి గల్లినది.

చిత్త గించవలెను.

విధే చుట్ట సూతయ్య.

18-2-1888.

శకామయ్య రామస్వామిగార్లకు చినతండ్రిమైన నారపుగారికి దత్తుండు, నౌరుడు నిద్ర ఊండినట్లు లిడివఱలో వార్షిసియుంటిని. హరిలోఁ బెద్దవాడైన నీతారామయ్యగారను దత్తునియందే పెత్తునముంచి సుబ్రహ్మణ్యముగా రాయసక విధేయులై మెలంగుచు సేకోడశులకస్నా నెక్కును పొశ్చర్డ్రిముళో సంచరించుచుఁ గేశనకు త్రిగోనే యుండిరి. వీరియ వృదును వైద్యళాత్రు పారంగతులు నుభయథాపాసాండిత్యము గలవారు నై మెల్లపుడును బురాణపరము గావించుచు స్వీ

తలాగతకైన చిట్టానై తుణ్యమునందు గీర్తి వహించి కపిలే శ్వికర్మ పతు మొదలగు జమిందారీలములలో గౌరవము నందుచున్నవారు. సీతారామయ్యగారు సంతానము లేకయే కాలధర్మము నొందికి. సుబ్రహ్మణ్యముగారికి నారాయణమూర్తి రామమూర్తి యను నిరుత్సుపుత్తులుగలరు. పాటలు వైద్యశాస్త్రమును జడివి తండ్రిగారికి సహాయులై యున్నారు.

వెనుకఁ జెప్పుబడిన రామస్వామిగారి కిద్దతు కుమారులనియు వాకిలో రెండవయితో డగు రాజగోపాలమును గామయ్యగారికి సంతానలలోపమును దీర్ఘుతకు దత్తునిగా నిచ్చి రణయు నింతకు ముందు తెలిపియున్నామగవా. ఆరాజగోపాలమునుగుణసంపదయు సూచ్యబుద్ధియు సులభరన్యరాషమును గలిగియుండి దైవపక్షమున నల్మాయుష్మాండై కాలధర్మము నొందెను. ఈతనియకాలమరణమున నీమహాభిషాధ్యంశవృత్తమును నుఢ్చించి యథివృద్ధిజోడి విన్తరింపడిన యొకషుంచి లేతే కొమ్మ విఱిచివేయబడిన ట్లయిన దని తలంపవచ్చును. రామస్వామిగారికుమారులలో మొదటివారగు తామమూర్తిగా తిష్ఠము పోలవరగ్రామవాస్తవ్యలై వైద్యముచేయుచున్నారు. ఈయన చిన్నతనమునందు దమపెదతండ్రిగారును దండ్రిగారును సజీఫులై యుండి కులవిద్యయు గుటుంబభారమును యుక్తమార్గమున నడవునొనుచుండుటచే నితరములైన సాంసారిక

వ్యాపారము లేవియు లేక పుగుల గాతాబముగాఁ బెచ్చగుచు నంస్కాతాంధీగ్రింధములు యథావిధిగా సషాష్టులైన పండితులపలన నభ్యసించి చక్కని యుథయథాపాపాహిత్యమును సంపాదింపగలిగిరి. ఇచియును గాక ప్రత్యేకముగా నొకసంగీతపాశకునిఁ బ్రెచ్చుకొని కొంతవఱకు గానకఛాథ్యాసమునుగూడుగా వించిరి. తదువాతుఁ గ్రిమక్రిమముగాఁ గులవిద్యయందుఁ బరిశముచేసి బొల్యమున సంపాదించిన భాపాహ్వయసాహిత్యపాటవముచే వైద్యశాస్త్రగ్రింధముల నన్నిటిసి జక్కుగా విమర్శనద్విష్టో జడివి వానియంపతి సారమును గ్రిహించి కులక్రిమాగతములైన యోషధయోగరహస్యములను బెదతండ్రిగారివలనను దండ్రిగారివలనను బడపి బైషయ్యమున ఏక్కిలి సాషాష్టుమును నంపాడించిరి. ఇచియునుగాక వీరుభయభాపాథ్యసముచేసి తద్వాపాకొవ్యదసానుభవము రుచిమాచినవారగులచే గవితారచనయం మతుకత గలిగి ఛందోవిషయముల నభ్యసించి కవిత్వముచేప్పాటకు మొదలపెట్టిరి. ఉభయభాపాంపిత్తమును గవిత్వరచనయుఁ గలవారగులచే నీయనకుఁ దఱచు పండితులతోడను గవులతోడను సహవాసముచేయుటయు నట్లివారికి జికిత్సయొచ్చునుంపుటయు నంభించుచుచిన్నది. మథురమైన కంరథ్యుని గలిగి కొంత గానవిద్యాథ్యాసముచేయుటచే శాంత్యముగా నుభయభాపాగ్రింధములను జనువుటయందలి నేర్చుకూడ పీటికి లభించినది. బుధి

విశేషము మంచిగుటచే సేవిద్యయంమఁ బ్రిపేశించినను ఏతి కది సుసాధ్య మగుచువచ్చింది. ఏతు తుడుమఁ జతురంగథేల నమునందుటైతము తక్కునిచాతుంటము సంపాదించుగలిగిరి. ఆయావిషయములను బ్రశంసించుచుఁ దిరుపతివేంకలకవుల లో నొక్కరను శతావధాని చెల్లప్పిల్ల వేంకటజాన్స్‌లుగా టొకప్పమ వీరిపై జెప్పినవద్యము నొకదాని సీదిగుపఁ బ్రికటించుచున్నాను.

మ. కవిత్తైనైత్తుసేగాంచి తక్కుఁ జతురంగంబౌడిగామించిగా నవిధిను బద్యములం బలింపుదగు విన్నాణంబు నౌక్కించి పం శవశంబై మెడబోయకును దగు భై మజ్యంబునం జక్కివ ర్తి వి యై పూప్పితి రామమూర్తి ! శమతార్తి ? కీర్తి కీర్తి మూర్తినై.

రామరాను ఏరు వై ద్వయిధ్యచారంగతత్వమునను గవితారచరానై పుణ్యమునను ఖిక్కిలి సాముఖ్యముఁ బడసిరి. ఒకచేతి చుప్పుకస్తాపథప్రియోగములును, కెండవచేతి విచిత్రి పదప్రియోగములును జేయుచు లోచనదశ నంతరు సంశోషోత్సాహములతోఁ, గడపిరి. “స్వయంతీకః పరాంపారయతి” అనుస్తుగు ఏరు తమంతటఁ కామే కాప్యునాస్యాదనమును జేయుచు నూరకుండక పురాణపరనముఁఁ భెక్కండుఁ సరను ఉచే గవితారసాస్యాదనము చేయించుటయేగాక యూర్మిగాయ్యివుధికి మతి కొండఱునరనులఁచే భరిశుధ మగు నింగిలీ

కరసాస్యాదనముఁగుడఁ జేయించు తువచ్చికి. రసతుద్దియం దీయరుకుఁ బైప్పదే పేళు. కవిత్వముండుఁ గవితారసము సెంత స్వేచ్ఛగా నొప్పించుకోవై ద్వయమునం దింగిలీకరసమును ఏతి రంత స్వేచ్ఛగా నడపఁగలదు. ఇట్లని పీరెప్పుకును రస విషగంధకములతోడనే వై ద్వయమునేయుపా రని ముంతమాత్రమును భావింపఁగుడదు. నిదానవిషయమునఁ నప్పుతీయులు ! మం దక్కుట లేకయే ప్రిక్సుతియే రోగసివారణము చేయఁగల దసముఁ దిశదినమును తునమూహారపదార్థములుగా మపమోగించేడు వస్తువులలోనే లోపథనశ్ర్వము పరమకారుపిఁడగు భగవంతుఁఁఁ మనకుఁ బ్రిసాదించియున్నాఁ జనియు వానిగుణవిశేషముల నెఱిఁగి రోగానుగుణముగా హితమితాశనము చేయించి యూరోగ్యము కలిగించుటయే వై ద్వయివిషినియువియు వీరిమంతము. ఆకారాముచే వీటికిఁ దఱచుగా పుహోపథముల మపయోగింపవలసిన యత్యవసరము తలప్పించిఁచుపుడే కాసి మందులనంచిమూతి విష్వానలవాటు లేడు. ఆమహావీర్యవంతు ములైన యోపథములు పెంపుకుతోఁఁచుపాములవలె నాసంచియందే విషముఁ గ్రిష్ముచు రోజుచు నాల్కుటుగ్గోల్చుచు నడఁగియుండవలసినదే. రోగిని జూచినపెంటనే రోగస్వభాషమును గ్రిపొంచి ధాతుపరిషువలన రోగతత్త్వమును సంపూర్ణముగా నెఱిఁగి రోగానుగుణములైన చ్ఛిత్రచికిత్సలుచేయఁలో రాషమలూ త్రిగాతికి విశేషకౌశలముగలదని జెప్పినవశాతు నాది

గాడు. కావున నాక్కల్యంతనంబంధిషైన యాయను నే నౌత్తుప్పుమును వెచ్చుటకై యతిశయోక్తులు వార్యయుచున్నా నేపో యసుభయము నాక్కలు విచటని యవనరము లేదు. సమయములో సమయము నాక్కను రామమూర్తిగారికిని గల సంబంధము ప్రస్తావనవచ్చినది కనుక విచటనే వెల్లడించుచు న్నాను. నే నొకప్పుడు శీర్షి శీర్షి తునిరాణిగారి దర్శనమున కొకకార్యగానై యేగినప్పుడు వార్యసిపంపిన యాక్కిందివద్వ్య మువలన నాక్కను రామమూర్తిగారికిని గలసంబంధాదులు వెల్లడికాగలవు. కావున నది యిచ్చుట వార్యయుచున్నాను. శా.ప్రీమంతంబును నొక్కఁ బుట్టినిలున్నే చెల్యాదు లోలంకునే నామిాప్యంబయి పలైపాలె మను సంజ్ఞవే సస్యసంవన్నమూ గ్రామమెఘ్వక్కటియుప్పునంచునునేగాఁపుందు నాక్కిండిశ్రీ రామస్వామితనూభవుం డయనశీర్షిరామార్థ్య మేనల్లఁడనే మాహమయ్యయై వాక్క వై ద్వ్యమును ప్రీమంతారగాఁ జెప్పే నే

నామిాఁప్పగ ధర్మవై ద్వ్యమును జేయంబూనితి నార్థిజీరో !

ఈవద్వ్యమునుఱటి నేను రామమూర్తిగారికి కేవలము మేనల్లఁడను వై ద్వ్యశిష్యుఁడను నై యున్నట్లుమాత్రమే పార కులు గ్రహింపఁగలరు. కాని నేను రామమూర్తిగారి కల్లఁడ నుగూడ నై యున్నట్లు నేను జెప్పతుండ నెవ్విదు గ్రహింపఁగలరు ? కేవల్లఁడనై యున్నటనై శిష్యుఁడనై యున్న నేను

సామేనమాయ ము వ్యామగారును గురువును నై న యారామ మూర్తిగారీఁ గుఱించికాశి, యారూకొండివార్తివై ద్వ్యమునుగు తేంచికాని తేంపు వార్యసినను నలిచ్చొక్కిగానే లోకము భావించు నని యుఱిగియుండియు, నే నది లెక్కగొనక నాప్పు దయమునకు స్వభావోక్కి యుచి తోచినదానిలోఁ గొంత సంతుచితముఁజేసి సంగ్రహమగా సిచరితాంశులు కార్యసియు న్నా నని నానమ్మకము. ఇంతపఁ కీపని యొసరించుట నాకు విధాయకక్కత్వ మని తోచుటచే జేసితిని; కాని యిఁక నీ రామమూర్తిగారినిగుఱించి తెలియుఁజేయవలసిన కొన్ని విషయ ముల కీప్పుడు సజీవులై యున్న వారితేలునే ప్రకటించుచున్నాను; కనుక స్వభావోక్కియో యతిశయోక్కియో దూభార మాలేఖులమిఁదనే యుఱిపి పారు వారు వార్యసిన లేఖలలోఁ గొన్నిటినిమాత్రము వ్యక్తటించుచున్నాను.

(1) రామమూర్తిగారు రాజువై ద్వ్య లనుటకు:—

No.—of 192 .

MAHARAJAH'S OFFICE,

PITHAPURAM.

Dated 16-1-1923.

జరూరు.

From

The Maharajah R.V.K.M. Suryarao
Bahadur Garu, C. B. E.
Pithapuram.

To Messrs అకోండి రామమూర్తి &
సత్యనాయణమూర్తిగారు—

Sir,

శ్రీమహారాజావారు మిావల్ల యాక్రిండివోంశ్ ములను తెలుసుకోవతాళ్ళిదిగా శేలవిచ్చినారు గాన యామనిపిపరంగా జవాబు యిప్పించకోర్తాను.

జబ్బు

అభ్యోవ్యాధి

పుచ్చుకోదలచినమందు
శతవృత్తాధకం

పయి నుదహరించిన ఆప్యవథము రోజుకు ఎంతెంత మోతాదు ఎన్నిసార్లు పుచ్చుకోవలెను అందుకు వథ్యమున్న తెలియజేయగోరెదను.

చిత్తగించవలెను.

ప్రో. రామమార్తి.

For Dewan.

16-1-23.

తుని

26-1-26

రాజీవీ ఆకోండి రామమూర్తిగారికి—

శ్రీరాజు వత్నవాయ వెంకటసుర్యనారాయణ జగపతి చౌజు బహద్దరుగారు నమస్కారములు.

తా ఇచ్చట క్షేమం. అచ్చట మిాయోగక్షేమము

తమ్మి వార్యియస్తా తుండవలెను మిారు యిదివరలో వార్యిశిన ఉత్తరం చేరినది శ్రీరస్తు చి॥ మాపెదచిట్టమ్ముకు 2 రోజుల నుంచి కొంచము రక్తము కలసి విరేచనములు అగుచున్నవి గన్న యావుత్తరం చూచినవెంటనే మిారు ఒకసారి వచ్చి 2-3 రోజులు వుండి వెల్లినయడల నంతోషిస్తాము త్వరలో వస్తున్నారు గన్న విస్తరించి వార్యియలేదు.

ఆంతర్యమునకు తేవలెను.

శ్రీరాజు వత్నవాయ వెంకటసుర్యనారాయణ జగపతిరాజు బహద్దరుగారు.

రాజీవీ ఆకోండి రామమూర్తిగారికి—

శ్రీరాజు వత్నవాయ వెంకటసుభద్రీయ్యమ్మ జగపతి బహద్దరు రాణిగారు నమస్కారములు.

మిమ్ములను వకపర్యాయం యామకాముకు వచ్చి వైశ్వమని శ్రీరస్తు చిరంజీవి తాజా బొబు వార్యిశిన లెటరు మిాకు చేరే యన్నది. మిారు వస్తున్నా మని చెప్పినట్టమాడా తెలిసినది గాని యేకారణంచేతనో మిారు రావడం జరగలేదు గన్న యావుత్తరం చూచినవెంటనే వకపర్యాయం బయలు దేరి రావలెను.

ఆంతర్యముకు తేవలెను. 28-1-26.

శ్రీరాజు వత్నవాయ వెంకటసుర్యనారాయణ జగపతిరాజు బహద్దరుగారు.

శం ప్రాసుకొన్నాను. ఆప్తురం తృష్ణ అందినట్లు వారీయించి
నారు గారు ప్రీతం తులాసాగా పుంటూలున్నది.....

చిత్త గించవలెను.

రాజు కా॥ పెంకటదామచంద్రరాజు.

14-8-27.

(2) రామమూర్తి గౌరిమేడలు గొందలుకై ద్వ్యలకు
గురుభ్రకై సహాతము గల దనుటవు.

శ్రీకాములు.

శ్రీవేదమూర్తులై న బ్రిహ్మాశ్రీ ఆకొండి రామమూర్తి గారి
సన్నిధి—

సముద్రాల భావ్యకాతాచార్యు లనేకనమన్మార్థములు
చేసి చాయంగలవిజ్ఞావనములు.

కుశలద్వయోవతి.

.....తెల్లికునుమ ఏతుకునుమలకున్నా ఇంకా
ఇతరములై కు వైద్యనంబంధమైన రహస్యమోగము లున్న
నాయందు కరుణించి వారీయించకోరుతాను. ఇప్పుడు కలిగే
జబ్బులు వాటిస్ట్రీచూపములు తమరు చిత్తగిస్తున్నారు గనుక
వారీయించి పంపించకోరుతాను. నేను కేవలపరమార్థంకొరకే
చేస్తూన్నాను గనుక ఈఫలితముకు కారణం తమలై యుంటా
రు. కామెర్లు ప్రతీవాతములకు ఇంకా ఇతరమైన మరికొన్ని

కొండివార్తనై ద్వయము.

ఔహి

మోగములు వారీయించకోరుతాను. తమరు నన్ను ముఖ్యీ
శిష్యుడైక్కింద భావించి నాకు ఉపకారమును చేయించకోరు
తాను శలనై తే ఒకసారి దర్శనముకు తమ్ముమంచే వచ్చి 15
దినములు అక్కడపుండమంచే ఉంటాను సులభమైన కొన్ని
బోషధములుకూడా చేయించి దయచేయపచ్చను ప్రీస్తం
నాకోరిక్కప్రకారం జబ్బు దయచేయించకోరుతాను శ్రీమయి
చీనండుతు త్వాయించవలెను.

చిత్తగించవలెను.

25 3-11

న॥ భావ్యకారాచార్యులుప్రాలు.

28-12-26.

శ్రీవేదమూర్తులై ఆకొండి రామమూర్తి గారికీ—

గొడవర్తి శేషయ్య ప్రాసేదేమనగా యిక్కడ తమతో
చెప్పిన పిల్లలిపయమై బంగారములో తమారుచేసి ఇచ్చినాను
ఇప్పటికి 15 రోజులై నది చాలా తగ్గినట్లు కనుపుతుంది...
...అందుకు తగిన ఆపువధము తెలియచేయకోరుతాను మొ
డటికేనులో యిచ్చిన బహుమానము తమకు పండగలోవుగ
దాఖలుచేసుకుంటాను.....పథ్యము ప్రాయకోరుతాను తమ
జబ్బుకు నిరీక్షించుచున్నాను యాక్రిందిమౌన్సురుగా ఉత్తరం
వారీయకోరుతాను.

చిత్తగించవలెను.

గొడవర్తి శేషయ్య.

(3) అంగేయైకై మ్యూలుకూడ రామమూర్తి గౌరి వై ద్వ్యా
సాహాయ్యము నష్టాడచ్ఛామ కోరుచుందు రనుటవు—

Rajahmundry 10—1—27.

To Akundi Rama Murty Gar
Coconada
Mattai Subbarao gar wants your presence
start Immediately.
Rama Row.

Rajahmundry 2—3—27

To Appana Venkata Raju Cocanada.
Send Akondi Rama Murty Gar to-morrow
morning passenger.
Apanas.

Ellore 2—12—25

To Akundi Rama Murty Gar Cocanada.
Kalavati tapped needs precaution start
immediately.
Suryanarayana Row.

(4) రామమూర్తిగారు కవియనుటకు:—

క. శీర్షిమసితపీరపురుల
త్యైమహిశావల్లభనకు శీర్షిసూర్యునుహా

భూమిశ్వరువకు సకల
జ్ఞమంబులు గలుగుగాత శీర్షిషామికరుజన్.

శ. తకవాయెన్ దమసాఖ్యవార్త విని యోధాత్రీతలాధికిణు
కృడకేమయ్యేడయుమ్మ దాజుం బరమోత్సాపంబునన్ వచ్చిప
ప్పాకుచేకూరినయట్టిమాపరిచయంబుల్ నక్కబజోధింణు నె
ప్పాకు మిండేమనమ్ముష్టులక్క శ్రవణసంపూర్ణంబుగాఁ
గ్రోలఁగన్.

అ. అరింగ వెత్సరవ్యయం బిప్పటికి వహిం
పొలాలిలక ! పీరవట్టిణంబు
వచ్చియుండి కాన నచ్చటితపుసాఖ్య
వార్త వినమనంబు వాంఘుఁజేసె.

క. తమయ్యాథార్యును తమకు
త్రవుచరితము తమరస్సు తెఱుఁ బ్రీరేచక్
తమకుశలస్థితి విన సీ
క్రిమమున. సీలేఖ వార్యియగాఁ దోఁచె స్ఫుపా!

సీ. అశ్వినేయులకరుణ ననామయంబు
సంతతారోగ్యలక్షీష్ట ధన్వింతరిక్కవ
సభిమతమఖాధివుఠ్టి పతంజలిదయుఁ
ఒఫ్ఫుని కర్మిలు మో త్యుపీంపాలమోలి !

పై లేఖకుఁ బ్రిత్యుత్తరము.

MAHARAJAH OF PITHAPURAM,
Dunmore
Teynampet
MADRAS S. W.

అయ్యా!

నమస్కారులు.

తమరు ఉయ్యో ప్రాసి యిపిన పద్య లేఖ చేరినది.
మూడి సంతసించితిని. మార్యాళ్లిచనముతు కెంతయుఁ గృ
తజ్ఞుడను.

శ్రీ పరమేశ్వరానుగ్రోహమున మే మెల్లరము నుఖుల
మై యున్న వారము.

చిత్ర గించవలెను.

(Sd.) R. V. K. M. Surya Rau.

ఖ త్రీ స్ఫురితి.

.....

శా. అన్నా! అచ్యుతరామరాజుధరువీళా! నీవు నీనాటితో
డన్నా తేండునునిండిపోయెనొక్కా? కట్టా! ముమ్ములంబాసియిం
కెన్నుంపు న్నరానిభావునకుఁ బోతే! నీకునుఁ మాకు వి
చ్చిన్నంబయ్యెనేన్నుహాబంధుదియిస్సి! మూలవిధ్వన్తమై

సీ. వొరకునే సీశోటి పరమమిత్తుఁడు మాకు
మరల సహస్రీజనములకై నఁ? గాంతుమే దివ్యషంగళమైన సీమూర్తి
గన్నులారఁగ నింక నెన్నుడై సఁ?
విందుమే భావగంభీరంబు లగునీదు
పలుకులు మరల సెప్పటికి నైన?
తొలుగునే సీవు మమ్ముల వీడి యరిగిన
కడిఁదిలోపం బ దెమ్ముడలనై నఁ?

గీ. అక్కటా! యెంతలో నెంత యయ్యే, గాల
పుప్పుడే నిన్నుఁ గొనిపోయె నయ్య? మరల
మాకుఁ గనుఁబడకుండఁగ మాయుమైతే?
రవినదృశాజేజు! యచ్చుతరామతాజ!

మ. నువిళాలం బగుఁథాల్భాగమున సంశుద్ధోధ్వనుండ్రింబు దీ
ప్రివహింపణ, ధవళాబ్జపత్రీములరీతిం బొల్పు దీశించు క
సావ నెంతేసిరులొప్పు, హాసవరిపూర్ణంబైన సీమాము మా
కు విలోకించెంచుభాగ్య మెన్నుటెకిఁజేకూరున్నహ్యద్విలభా!

సీ. అరులు వచ్చిననైన సరపోక్కులేకాని
పరుసంబు లేనాడు పలుక్కునై తి
స్వపరపతుములందు నమభావమేకాని
పక్క పాతపుబుద్దిఁ బడయనై తి

యంతెల్లో యంతయూ యచ్చుచుంపులేగాని
యెశ్వుంపు లేదని యెఱుఁగైవైతి
శ్రీఫఃసున్నెడఁ బట్టి సాధించుటమెకాని
సామాన్యముగ నెగుసలువ వైతి

గీ. ఏతటులకుఁ దగ్వులను దిదితివి నాని
థర్మకూర్గంసు నెస్నుండుఁ దవ్వువైతి
సీమ నుగుణంబు తిన్నియన్ని యని చెప్పు
షశమే ? యచ్యుతరామభూవరలలామ.

సీ. ప్రీతివత్సరము నొక్కప్రీతముగా మాట్లాస్ను
ఊఠంసుఁ జేసిన తత్సులంబు
కీకాడళీప్రీతస్థికార మొనరించి
జేసిన పుంచ్చోవణానఘలము
నిఱువ నొక్కింతేని సీడతే కల్లాడు
వారి కిచ్చిన గేహవనతిఫలము
శిథిం మైబోసస్ను శ్రీకేశవస్యామి
యూలయంబున కిచ్చినట్టిఫలము

గీ. నొక్కిఁడేనియు నీకు నాయురభిప్పది
నేయలేదయ్య నిక సేమి నేయవచ్చు ?
ప్రకృతిసాందర్భగాత్రి ! మత్తాఁఁమిత్రి !
రమ్యగుణాంచివ ! యచ్యుతరామభూవ?

చ. తరుణ మెతింగి, సీదయిసతత్వ మెతింగి మహాష్టోషాష్టీ
స్ఫురణముఁ గర్లి సీగ్గువామమ్మోదుఁ నాఁపురముంజి చెవ్వువ
త్వరములనుండి వై ద్వ్యమునుజల్లితి; నాయత్తుతేని పారి కే
వరికరమున్నఁగాని యది ప్రాణసభా ! ఖంపంత మొట్టగున్ని
మ. సవి కేమంబగుబ్రాత్రుభావము శుద్ధికా సంపూర్ణమైనిండఁగా
సవసానథ్మితియండు నాకరము సీహాస్తంబునక జేర్రి క
సవ నశ్శీల్ దొర్గఁగ నీ వనినపాక్యిచ్ఛేణి తొపేళ నా
శ్రేవణద్వ్యంద్వ్యముఁ బౌయున్నయది మిత్రా ! స్నేహపూ
త్రా ! యిక్కా !

సీ. తుర్ముతి కేఱేని దుర్భుధి పుట్టెవో ?

కొనిపోఁఁఁ నిన్నిట్లు కుటీలవ్వితి
నిదియేమి పశుతమో యెఱుఁగరాతున్నది ?
మండించె నిన్నిట్లు షోర్శిరము
చవితికి నిధియేమి చఱపాదితనమోకో ?
నిన్నిట్లు గొంపోఁఁఁ సీతిమాలి
తనపొట్లలోఁ బ్లుగోనియె నిన్ని రీతి
శనిబారమున కేమి సహజగుణమొ ?

గీ. శుక్క పయ్యింబు తా నెంత శుద్ధమయ్యై
వత్సరము మానమును దిథి వానరములుఁ
జేమగులై యుండు దా సేమి నేయనేర్చై ?
నల్యురుం బోపు త్రోవనే నడచే నదియు.

సీ. నరసనల్లావర్షికశంఖతోఁ, గొన్నాళ్లు
 గొన్నాళ్లు పోరణగోస్తితోడ
 చతురంగభేలనాక్తితోఁ, గొన్నాళ్లు
 గొన్నాళ్లు వ్యవహారగోస్తితోడ
 పరదేశసంచారపరతతోఁ, గొన్నాళ్లు
 గొన్నాళ్లు సంసారగోస్తితోడ
 సాహిత్యవిద్యావర్షికితోఁ, గొన్నాళ్లు
 గొన్నాళ్లు వ్యవసాయగోస్తితోడ

గీ. ఆడపినారము పరిపూర్ణగాఢమైత్రి
 బారయుఁ బొచ్చెంబు లేని సోదరులమూడి
 నట్టిదినములు రావుగదయ్య యింక
 రసికజనగేయ ! యమ్ముతరామకాయ !

గీ. దైన్య మెఱుఁగని సజీవితం బాకండు
 పెతలులేని యనొచూసమృతి యొకండు
 లోకమున దుర్లభంబులు నీకు నవ్వి
 దెంచు లభియించే సెంత ధన్యండవోయి !

గీ. వర్షివిమలంబైన నీయంతరాత్మక కింక
 నమునరావుత్తి దివ్యలోకాధివాన
 శాశ్వతసుఖము నిచ్చు నీక్విదుము; నీవు
 ధన్యతముడవే; కురణంబు తప్పనోక్కా ?

(పలండు) పోలవరము. }
 12—12—1921. }

ఇట్లు,
 ఆరోండి రామమూర్తి.

శ్రీరామసహయం.

శ్రీమత్కుమేశ్వరి దేవతాద్యైనము.

దేశిక పాఠ న.

క. శ్రీలలనాహృదయేశుడు

పోలవరథేముఁ డఖలభువనావనదీ
 కూలోలుఁడు కేశవుఁ డీ

బాలకులకు గురుపులకు శుభంబు లోసఁగుత్తా.

గీ. నొపట దుంపెనఁగు ముంగురులు ముద్దుతుఁ జిల్కుఁ

బాలబుగ్గల నిగ్గ దేలువారిఁ

జితుతిండికై రంతుఁజేసి తల్లుల వెను

వెంటనంటి నటించు చంటిపారి
 నీకువారలతోఁడగుఁడి దూడఁదోడంగి

చిన్నిగంతులువై చుస్తువారి
 బడివేరు విన్నుంత భయపడి చీకటి
 గదులలో డాగంగఁగడఁగువారి

గీ. నత్కరాభ్యాస మొనరించి నట్టివారిఁ

దల్నిదండుగ్గిలు మిము నమ్మిధై ర్యమూని

కింకరులఁజేసి మింకప్పగించినాతు

ఆదరముఁ బొపుఁ కోయుపాథ్యములార.

శీ. తటుపాటుఅవీసోది యులవాటు మెలమెల్ల
షురపించుచుండుఁ కోహోస్యులార
శమప్రుసం కాస్కీఁ జసుపుత్తోఁ బుట్టించి
జేంగాదీయుఁ హోధీరులార
విషటువికేకములు వెలయించు నడవడి
సేదుత్తుఁ కోహోనీయులార
తల్లిడతక్కులయొడ హై వంబునంమను
భుక్కిగల్లింపుఁ కోభవ్యులార

గీ. కుతచిరుధులై న ధర్మములనెప్పుడు
గఱవతుండగుఁజేయుఁడో గురువులార !
బాతటల కన్నిటను మిటె బాఘ్యు లగుదు
తమలమతులార ! యో యుపాఖ్యాయులార !

శీ. తెలివితేటుగల్లి మెలఁశుచండినాడు
దలఁపతుందుకె మిమ్ము ధన్యులార
ఉద్దోగములలోన నుస్సిట్తు నిత్యింబు
మైక్రోక్కుకుందురె మిమ్ముఁ బూజ్యులార
హైక్వోర్చుపంతులై యులరారు దినముల
ప్రమిలుంపే మిమ్ము సదయులార
కారపుత్రారోగ్య కశనొండువేశల
మంతురే మిమ్ము సన్నాస్యులార

3

గీ. ఇంతకన్ను నుంతోఁ మేడి మిాకు
ఇంతకన్ను నశ్చీక్కి యేడి మిాకు
ఇంతకన్ను మహాఫలం బేడి మిాకు
ధన్యుమతులార యోయుపాఖ్యాయులార.

గీ. బాలు రేమెడ గురువుల భుక్కిఁ గొలిచి
కోరి నద్విద్యులను నేర్చికొంద్రుగాత
గురువు లేయెడ బాలురు గూర్చు జూచి
కోరి నద్వోధనము లోసంగుదురుగాత.

ఆ కొండి రా మ మూర్తి.
ఏలండు పోలవశం.

(5) వైద్యవ్యాపనము కలవారనుటకు మహాజనుల
మతీకొన్నియుత్తరములు:—

రాజమండ్రి.

28.9.26

గంటి సుబ్బారాయుడు నమస్కారములు—

చి॥ సౌ॥ వికొలాతుమ్ము కులాసాగా యున్నట్టు చెప్పినది.
పమియు చుర్చుణములు లేవు అన్నిస్తరుకున్నావి. తమాప్రమథము
సరిపోయినది. బలముకు అప్రమథము వంపుత్తా మని కలవిచ్చి
నారు. వెంటనే పరపించవలెను... చిత్తగింతవలెను.

శ॥ప్ర॥ వీరసు వార్లు.

పి తా శు ర ०

9-10-26

మహారాజీ! ఆండిరామమార్తిశాస్త్రములుగారికి—
పాపగంటి లక్ష్మీనరసింహరావు నమస్కారములు.

మిారు శీర్షి! వెంకటరామశాస్త్రములుగారి ద్వారా వంపిన
మందులు చేరినవి. పొట్టములు కట్టి యిచ్చుచున్నాము. మిారు
అమరునాడే వచ్చేడ మరి చెప్పినారట. మిారాక్రోరకు నిరి
ణ్ణించుచున్నాము. మిాటో మాటలాడవలసియున్నది. మిారు
అభ్యాయాని చూచి చాలా రోజులైనది. నెలదినముల కొక్క
సారీమైనను మిారు చూచితే బాగావుంటుంది.....

చిత్త గించవలెను.

పా॥ లక్ష్మీనరసింహరావు.

పి తా శు ర ०

27-5-26

అయ్యా!

నమస్కారములు—మిారు యిచ్చిన ల్రోత్త పొట్టములు
సోమ వారము సాయంకాలమునుండియే యిచ్చుచున్నాము.
ఆకలి కోంచముగా వృథియగుచున్నది. విరేచనం జారీగానే
అగుచున్నది. ఈరెండు గుణములు మిారు చెప్పినవర్షికారమే

కలిగినవి.....మిారు వచ్చి పిల్లవాని జూచుట సర్వవిధముల
శేరీయమైయున్నది.

చిత్త గింపుమ.

పా॥ ల॥ నరసింహరావు.

యాఛేషు చౌషధము వున్నది. మార్పు వసరములేని
యడల 2-3 రోజులకు వంపించకోరినాను—శైల్పునపుచ్చకుం
టూపున్న చౌషధము గుణము నిచ్చుచున్న దని చెప్పవచ్చును.
చిత్త గించవలెను.

10-10

మా॥ అయ్యా॥ రా.

ములుకుట అచ్చుతరామయ్య నమస్కారములు.

యావుదయమున మూమూలువర్షికారము విరేచనము
అయినది.....గుణము కనుపించినట్టు తోచుచున్నది. రాత్రి
పరుండేలప్పుకు వేచకోవలసినహాత్ర లేదు. వంపించకోరినాను.

చిత్త గించవలెను.

8-10-25.

మా. అయ్యా. రా.

ది 22-6-25.

ఆండి రామమార్తిగారిసన్నిధికి—
దంతులూపి వెంకటర్చియపురాజ నమస్కారములు.
.....శీరాజా ఆత్మయ్యగారికి జ్వరమతగిలినది

వకలంఘనముచేసి పత్యం పుచ్చుకోన్నారు. అప్పటినుంచీ అన్నహితవులేదు. వేడి జాస్తిగావున్నట్టు శలవిస్తారు. నీరుముగా శుంటూవున్నారు. యిదిగాక శ్రీరాజుగారు మర్లీ అవుష ధం పుచ్చుకోవడపువుదేశ మున్నది. యిదివరకు పుచ్చుకోన్న అవుషధము కొన్నికొన్నిగుణములు కనుపించినవి గమక యావుత్తరం అందినవెంటనే బయలుదేరి తమను రఘ్నమని శలవు లయినది. శ్రీశ్రీత్రిశ్రీ

చిత్ర గించవలెను.

ద. వెంకటరాయవరాజు.

17-10-14

శ్రీకాశురం.

మహారాజ్యో ఆరోండి రామమూర్తి వంతులుగారికి—

పొడగు వెంకటరమణ దండములు.

ఈ || తమరు ఫువవయిష్యలనిస్నీ కీర్తిప్రథమ వహించినవారనిస్నీ వక తగుమనిష్యవల్ల విన్నాను. నేను కొంచం తెనుగువయిద్యంలో తమవంటివారి ఆశ్రిమమువల్లను మందులుకొని చిన్నచిన్నజబ్బులు బాగుచెయ్యడం తగుమాత్రీం నాడెంచెయ్యడం కొంచం ప్రావేశం వున్నది. ఇదివరలో చాలాకాలమునుంచి అజీర్ణజబ్బు కలదు.....నాప్రాగ్నస ఏమనగా తిన్నతిండి జ్ఞంకావడం క్రమంగా విరోచనంకావడం రా

తీర్మివర్ణి క్రీమంగావట్టడంలకు ఆతోచించి తగిన అస్తువధముగాని లేస్తాగా..... నేను వుచ్చుకోవలెను ఆర్థులు దాఖలుచేసి పుచ్చుకోవలెను చూచ్చు..... నేను శామామ్రులనికాను నాగవంశకులనుడపు..... ఉపపు నాటు జవాబుళ్ళచేసినిష్టుతే ఇందులో అర్థాటాప్రాంపుకూడా పంపించియున్నాను. తమాడిను పూటాగా వార్యిఱంచకలెను. నాపడిను—

గంజాంజిల్లా శ్రీకాశురం పాలకొండలోష్టు
పొడగు వెంకటరమణ.

లచ్చమ్మయేట.

28-2-26.

మహాగాజ్యో ఆరోండి రామమూర్తి వంతులుగారికి—
అండలూరు పోమయూజులు నమస్కారములు.

.....మీరు ఒకచ్చుకుండు కుర్రవాడికి గుణముచే సినది. కమక యిదపరిత యిచ్చినమందే తిరిగి ఒకసెలకు సరిపడేటట్టుగా చి. పి. పార్టీలువ్యూర్చా యామకాముకు వంపకోరెదను.... అండలూరి సోమయూజులు విశాఖపల్నాంజిల్లా

శృంగవరపుకోటలూ|| కల్పేనల్నిపోస్తు, లచ్చమ్మయేట

యలమంచిలి.

23-3-18

బ్రిహ్మాశ్రీ ఆకొండి రామమార్తి బాబుగారికి—

నరసింహము నమస్కారములి.

.....కపుపునోపీ మధ్యాస్నమువేళ 30 వంతులలో
1 వంతు వచ్చుచుస్తుది. అన్నమయుగుచుస్తుది. మినవసుషు
మయుగుచుస్తుది.....సరల ఆశ్రమధం పటపించకోరినాను:
చిత్త గించవలెను.

వి. అ. నరసింహము.

అట్లపాడు.

2-4-18.

శ్రీవేదమూర్తులై బ్రిహ్మాశ్రీ ఆకొండి రామమార్తి
బాబుగారికి—

సగరం జనార్థనం నమస్కారములు.

.....నల్లటిఅశ్రమధము యిదివరకు పుచ్చుకుస్తుదాని
కంటె గుణముగానుస్తుది కాబట్టి ఆమరదే వెంటనే వంపించ
కోరుతాను. విశేషములులేవు. ఛౌమధమురోర కెదురుచూ
చుచున్నాను.

చిత్త గించవలెను.

సం. జనార్థనం.

శ్లేషమం.

శ్రీవేదమూర్తులై ఆకొండి రామమార్తి గారికి—
గోపాలశాస్త్రి అనేకసమస్కారములు.

శారుపంచించిన అప్రవధములు అందినవి తుచ్ఛకుల
టుస్తుది. బిట్ చాలాత్రీషోయునది. బహుకోంచము యుస్తు
దేమాయని అనుమానిస్తున్నాము....

విధేయము సునట్ల గోపాలశాస్త్రి.

Hillside, New Nampalle, Hyderabad.

శ్రీవేదమూర్తులై ఆకొండి రామమార్తి గారికి—
తణికైక్క వీరభద్రుము నమస్కారములు.

.....నేను 15 రోజులలో చెన్నుపట్టుం వెళ్లవలశి
యుస్తుది. ఆసంహర్యములో ఒకరోజువచ్చి తమతో పంగతి
మాటాపుడును. నాతు తమచోషధము ఉప్పుడిలోనున్న తుకు
మిక్కిలి బాగుండెను..... చిత్తగించవలెను.

తణికైక్క వీరభద్రుము.

శ్రీవేదమూర్తులై బ్రిహ్మాశ్రీ ఆకొండి రామమార్తి
గారికి—

స్నేహితుడు చావలినూర్చుప్రకాశ తావు అనేకసమస్కారములు
ఇక్కడ చెన్నుపట్టుంలో కుశలము అక్కత మింసంతో

పూతిశయములున్న వారీయించకోరుతాను.....హావదిన గారికోడలు 16 సం॥ వయస్సుగల చిన్నది. మూర్ఖవలన బాధపతుచున్నది.....మారు పైనవారీనిన లక్షణములను బ్యాబి ఆలోచించి యావ్యాధికి తగినఅవుపథము పదవలెనని కోరుచున్నాను. 20 రోజులకు సరిపడేఅవుపథం త్వరిగా పంపగో తెచును.....

చిత్త గించవలయును.

చాపలి సూర్యప్రకాశరాపు.

మాచవరం. 9-10-1911.

శ్రీపేదమూర్తులై బ్రిహ్మశ్రీ విద్యోత ఆరోండి రామమూర్తి గారికి—

ఆచంట సూర్యప్రకాశరాపు అనేకమస్కారములుచేసి చాయంగలవిస్తువములు.చోడిజావ యిస్పించిన రెండు రోజు లయసపిమృతు విరేచనము సరిగా అగుచున్నది. జావ తీసుకుండునా లేక మళైమచేయవలయును అని ఆలోచించు చున్నాను. ఇప్పటిస్థితిగతులనుబ్యాబి చూడగా తమరు ఒకవ శ్యాయము యిక్కడను దయచేసి పథ్యముచిఫయ్యును తగిన ఆలోచన చేయించకోరుచున్నాను.....

చిత్త గించవలెను.

ఆచంట సూర్యప్రకాశరాపువారీలు.

(6) రామమూర్తిగారిపై గౌండఱుకపులు చెప్పిన ప్రశంసపద్యములు.

క. రాజామాత్యులతో నా

కేజాడన్ విగ్రేహం శాకించుకరును తే
కే జరుగుచుండునట్టులు

గాఁ జామము రామమూర్తి కరుణావరీ !

తిరువతి వేంకటేశ్వరకపులు.

సీ. గంగాఘలంబు చెన్నంగి మున్నసువాని
నాటించి కొబ్బరితోటుఁ బెంచె
బంగావపల్లి గోపా యనంగు బ్రిశస్త
ముల నంటుమామిళ్లఁ బ్రాధిచేసె
మధునపంతులవంశమణి నత్యనారాయ
ణామల కార్యపై ద్వయంబుఁ గఱపె
దిరువతివేంకటేశ్వరుల దేవీభాగ
వతమునం దోక్కువర్యంబుఁ గూర్చె

గీ. గణతి కెక్కినపండితాగ్రసులను గవి
శుంగపులను వారోగ్యము పొందవేసి
తాతతంక్రీలకన్న విఖ్యాతిఁ గాంచె
రఘ్యసుణపూర్తి తుండ్రిండి రామమూర్తి.

రామ్యకృష్ణ కపులు.

నీ. తారకమంత్రీచింతపుడు భైషజ్యవి
ద్వాత్తత్త్వవేత్త రామయ్య తాత
తల్పొవిహారుం పతివ్రథాంతుడు తత్త్వ
వేత్త యా నారప్ప పిస్సుతాత
థాతుపరీక్షణదత్తుఁ కౌపధమర్మ
విషుడు నో కామన్న పెద్దతండ్రి

నిత్యకీయాసక్తి నిర్గులాంతశ్శుధి
గలుగు కామస్వామి కన్నతండ్రి

సుందరదేవుండు సుజనప్రియుండు నై
చమతకాజగోపాల మనఃగుతమ్ము
డమలచిత్తులు సర్విసములు నీతారామ
సుబ్బరాయాంకథాజులు పితృప్ర్య

అన్నదానాదర యసు లచ్చమాంబాభి
థాభవ్యసాధ్విషుతల్లి తల్లి
శ్వచ్ఛాపరాయణసచిప్త సుబ్బమ్మ
తతదయారసగుఁడోదార దార

గీ. గలుగువాడును నాకోండికులభవుండు
కోవిపప్రియుఁ డాత్రేయగోత్రీజండు
ప్రఫితచరకాదివై ద్వయశాత్రువ్రివిఱుఁ
డమలమతి శామమార్తినామాంకితుండు.
నిశ్చంకల కృష్ణమార్తిగారు.

“ గీ. కౌపధం బది లోపమం చస్సు భూమి
మాటుమోర్చును యశోరాశి పుచ్చితగుఱుడు
నొసర నాకోండివంశాభి కుదయసోముఁ
డతుఁ దొసంగౌను రామమార్యాహ్వాయుండు.”
తులసి రామమార్తిగారు.

ఇట్లే యామూర్చోండివారివై ద్వయమును గుతీంచి నేను
వార్షిసినయింశము లన్నియు సాధారము లై నవియు సతియోక్తు
లనియుఁ బాతకులు భావింపకుండురుగాక యని మసవిచేయు
చున్నాను.

—♦ శిష్యులు, శిష్యవరంపర ♦—

“యో హి గురుభ్య స్నమ్యగాదాయ విద్యాం సప్రయచ్ఛప్యిం
తేహసిభ్య స్నఖలు బుటే సురజనస్య మహాదేవో విందతి.”

అసు వై ద్వయశాత్రువ్రసిద్ధమైన మహావాక్యము ననుస
రించికాఁబోలు నీయాకోండివారు మొసటినుండియుఁ దమరమ్ము
ద్వు వై ద్వయిద్వాధ్యాసముదు వచ్చినశిష్యుల నండు నాద
రించి సరహస్యమైన వై ద్వయిద్వయ మపదేశించుచు సుండెడిశారు.
ఆకారమను నాకోండినారివై ద్వయము వీరికుటుంబములయందే
కాక యస్యకుటుంబములయంమఁగూడ వ్యాసించి తన కాథ

కథాతములైన పాత్రిములయొక్క గుణవిశేషములనుబట్టి ప్రకాశించుచువచ్చినది. ఆరోండివారియొద్ద వైద్యము నేర్చుకొన్నవారిలో ముఖ్యములు, మర్గవారు, తుష్టవారు, అల్లంరాజువారు, ఆనిమేళవారు, కోటవారు, మధునాపంతులవారు, ముస్కుగువారు. వీరిలోఁ జాలమంది యాకోండివారికి సన్నిహితచంధువులు (అనగా, మేనల్లుండ్రీ), బావమఱడులు, అల్లుండ్రీ మొదలగువారు.) దీనించబట్టిచూడగా నీయాకోండివారు తమయింటి యూడుపడుచుల నన్యకుటుంబములలో నిపెండికొడుకులకు గన్యాప్రిదానము నేయునవుడు వారితో పాటు తరుతరములనుండి తమయింటి యూడుచిడ్డయే వచ్చుచున్న వైద్య విద్యాకన్యకనుగూడ దానమునేయుచుస్తు కనుపటుచున్నది. కన్యాప్రిదానముచేయునవు డత్యావ్యసంబంధములనే (మేనతేకములు మొదలగునవి) వెదక్కొనుట మనలో నాచారమైయండుచేఁ గాఱోలు వైద్యవిద్యాకన్యాప్రదానమునందు సహితము వీరు సన్నిహితసంబంధమునే వెదక్కొనుచు వచ్చినట్లు చెప్పవచ్చను. ఇత్తలనుటచే నన్యలకు (అనగా సంబంధబాంధవ్యములు లేనివారికి) వైద్యవిద్యాప్రచేషముచేయుట వీరికిష్టముకాదని చెప్పుటకువలసుపడడు. మర్గవారు, గోవిందవర్ధులవారు మొదలగు శాఖాంతరులకుసైతము వీరు వైద్యవిద్యావిద్యావిష్టమును జేసియేయున్నారు. వీరయొద్దఁ బ్రత్యేకముగా వైద్యభ్యాసమునేయకపోయనను వీరివలన నాకోక్కుయోవధయో

గము నభ్యసించి నేత్రివైద్యమో వృణువైద్యమో యిచినేడియో (మొదలగునవి) చేసికొని తన్నాగ్నిలమున బీవనోహాథిజేయువారు మఱ్ఱిందరుకలరు. ఏవిధమునన నైనసేమి గోక్కారీమండలవైద్యులలోఁ బెక్కండ్రీషు గేవలముగా నైనసేమి వీరివైద్యోవిదేశముకల దని చెప్పవచ్చను.

పైని చెప్పినచోప్పున నీయాకోండివారివలనఁ గన్యస్వీకరణముతో పాటు వైద్యకన్యాస్వీకరణము చేసినవారిలో నేనొకఁడను. నేను మామేనమామగారైప రామమూర్తిగారివలన బౌల్యమునుండియు వైద్యోవిదేశమును బొందుచు నింతదనుకను వారి యువదేశానుసరణముననే వైద్యవృత్తిచే జీవము చేయుచున్నాను. నాకు నిపాసఫలమైన కాకినాడతాలూకాలోని పలైపాలె మనుగ్రాహమున నాశక్కునుసార మొకచిన్నధర్మవైద్యశాలను నెలకొల్పి వేదసాధల శుచితవైద్యముచేయుచు, నీయఁగలశారివలన నాకుటుంబపోషణమును వారియిచ్చినములైన పారితో మికములను బొందుచు స్వితంత్రముగాఁ గాలక్కేషము చేయుచున్నాను. అప్పుడప్పాము సొదివెనుకఁ బోపు దారమువలె నామేనమామగారివెంటుఁ గోప్పుకొన్ని శ్లములకు వైద్యమునేయఁచోపుటముఁ గలడు. వాధర్మవైద్యశ్రీమవారికోత్పవాది సందర్భములయంచు వారు వారు చెప్పిన కొన్ని పద్యముల నీకీపద ప్రకటించి తన్నాగ్నిలమున నాకు సంబంధించిన కొన్ని యఁశములను శాశకులకుఁ

డెల్లియబుచచి యాయోండి పారి వై ద్వయప్రీశింసయందు నా
స్వయచెత్తిము నేనే వార్షికోవలసినయవసరము లేపండ
జేసికొని యాగ్రీంధమును ముగించు చున్నాను.

శ్రీరస్త.

భ రష్ట వై వ్యాశ్రే మ ఫ్స్తా వ న ము.

సీ. శ్రీవస్తుధావతీ గ్రీవాలసల్లలం

తిక నా జెలంగు నా తేర్చియిచెంత

నాంథ్రీచేశంబున కత్యుధ్భాపుకా

అంకారుమై రమాలలన కునిట

పట్టగు శ్రీ పల్లెసాలెంబునందు న

గణ్యతుణ్యచారఘునులు విప్రీ

కులజులు భార్వనగోత్రీ సంజననులు

మూర్తి త్రీమూర్తుణ్ణామోదకలితు

లఖల సదుణ సంచయహానణితీత్త

మూరులయళ్లివిరాజతు లార్యవినుతు

సచ్చరిత్తులు వండితు లౌమ్యచిత్తు

లలరుడురు మధునాపంతు లాస్వియజులు.

సీ. తన్ముహీతాస్విమోదఫిపూర్ణాంపారిణలాం

థనుడు శేషాఖ్య విచముంచు

చెబువొండె దత్తుత శ్రీపుడై సక్కుదా
వదుము నుబ్రీపూర్ణ్య సదులూఢి
థానుండు జెన్నారె దత్తునూజుడు వేలక
టాచలవిల నదాహ్వీయుడు దనరె
దత్తుప్రిరథుమై థారుణి నెల్లెడ
సదైవ్యు లనెము యశంబుగనిక

యూకొండి వికులాస్వియాభరణు లగురా

మస్వామి శాస్తుల మనుషుడై ను
రఘ్యుకీర్తి విశాలుడై తామమూర్తి
భారుకాఖ్యని శిష్యుము న్నాగినేయ
కుందు నై వై ద్వయశాత్రుంబు గోత్రే జదివి
రాజిలు చునుండె సత్యవాతాలుణంపు.

సీ. వైద్యశాత్రుం బి ట్లవారితగతి నేర్చి

తత్పంప్రీదాయము ల్లగ నెఱింగి
యంత్రీవిధానంబు లానక్కి దెలిసి శ

క్యాపథకరణ విశేషవిధుష

జాగుగనేర్చి సంప్రీప సదాచార

సంపమ్మడై కై ర్యవశుడే గాంచి
సత్కాపాపంతుడై శాంతమనుషుడై

చూలస్విరహితుడై యాప విషిచి

సత్కర్త కాముడై నన్నాగ్రవరియై
సర్వరోగనిధాన శక్తి వడసి

గర్వమేక్కింతయను లేక గౌరవంబె
ముఖ్యముగ సంచి ధార్మిక బుధి వెలయ
నిఖలజనులకు నుపక్కతి నెరవుచుండె
సంతతము వైద్య మొనరించి జనులు వోగడ.

సీ. సకలవైద్యర్థ లక్షణవంతుడై సత్క
నాచాయసుండు సన్నాహమొదవ
శోగుల సెల్ల సీరోగుల గాపించి
యూరోగ్య మొనగుచు నవని దనదు
ధార్మికత్వము దెల్ప ధర్మవైద్యశ్రీమ
మొప్పగా ఫాపించె నూర్జితమతి
సెల్లయోషథముల సంతయు సేరువు
గౌపభార జేయుచు గౌదువ లేక

మొప్ప రెత్త రిసేస సెలమి వెలయ
నౌషధంబు లొసంగుచు నచ్చెయవుగ
సంతదవైన గడకతో సేగి వైద్య
మొప్పగా జేయుచుండె మహావ్యమమున.

శా. ధీరప్పింజున సెల్ల వేళల సముద్రిష్టావధస్తోమము
శాస్త్రంబై నకమాయముల్చుతములున్నచూచ్చించులై లము

శాచ్చరుదార్మివకముల్రసప్రముఖభస్మవార్థములైవ్యాము
భారాశంబుగజేసి రోగులకిషందటైవైద్యరత్నంబచచో.

సీ. వానివైద్యంబుచే వాతపిత్రకఫోద్ధు
వవ్యాధినివహ మవ్వాహాతముగ
బ్రహ్మవిష్ణుశాది బహ్రీర్ఘృథోత్తముల్
శాంతినొందగజేసి జనుల సెల్ల
నాయురారోగ్యమ్మై లనవరతంబిడి
గాచి రత్నీంతురుగాక యనుచు
భూసురోత్తములార భాసురామ్మాయ ప
ధత్తుల నాశీర్విచస్తుతుల నిడుచు
క్షత్రియ విట్టూచ్ఛాజనులార తత్సము
ద్వయమమిల నెరవేరదగిన భంగి
ద్రవ్యసాహయ్యంబు భవ్యప్రచారతై
యూచరింపుచునుండి యశముగనుచు

ధర్మవైద్యం బొసరైపు నిర్మలాత్మై
శులను సంతనమున బురికొల్పువారు
సైతము దదీయధర్మసంచయమునందు
బొరయుదురు భాగమును బుణ్ణపురుషులార.

సీ. ధర్మకార్యంబుల దమకంబుతో జేయు
వారలగాంచిన వారలెల్ల

పాపంబులెడబాసి పరమవుణ్ణత్తులై
 భాసిలుచుందు లెప్పునంద
 ఉంచును ధర్మశాస్త్రావళి మొరపేటు
 చుండెనట్టుండ మహాత్మకత్వ
 మున వై ద్వయశాత్రుంబు బొందుగా బణిలుంచి
 ధర్మనై ద్వయశాప్రామథాపనం బా
 నర్చిన యాసత్యనారాయణానికి ఖోర్చి
 తానహంబొనర్చెష సజులకు
 బుణ్ణమబ్బునటన్న నబ్బురమెడలవ
 వారలిల భోగభ్యనివహముకొంచి
 శాశ్వతపుకీర్తినొంది శశ్వతుఖాలి
 ననుభు వింతురు ముదమున ననుదినంబు.

ఆశీర్వీచనము.

గి. రోగులకు రోగములుబోపి భోగమెంద
 జేయబూనిన సత్యనారాయణసకు
 దావ్యమిడి వేరిఱాయెనర్చు దాతల్లు
 నర్చి ససుదాశ ఫలమెందుచుండుగాక.

సీ. అవనిలో ధర్మనై ద్వయశాపన
 మొరచించిన్చి యాయఃఫుమూరి

సత్యనారాయణ సదమఅనామధే
 యమను భూతీలమున వోయలుమిార
 దీష్మాయురారోగ్య దివ్యభోగాత్మిక
 ధనధాస్యచయములు ధార్మికతయు
 బుత్రీపొత్రీలు దేవపూజసరతిశాశ్వ
 తంబగు కీర్తి యుడంబుమిాడు
 సంతసంబునుగల్లి యెసంగుగాత
 నతమనిల్చిన ధర్మనై ద్వయశాపమును
 జరుగుచుండుతనాసూర్యచంద్రితార
 కంబుగా ధరణిమండలంబునందు.

గి. బ్రాగ్దవర విశ్వనాథ సమ్మిధరుండు
 హండ మెనలాత నవరత్నహరమిటుల
 గాస్ట్రగానిచ్చె దీని గడకదాల్చి
 రాజితుచునుండు సత్యనారాయణము,

ది 19 డిసెంబరు } ఆస్తు విన్నవించు కవిజనవిధేయును,
 ఆ 1915 సంవరం } బ్రాగ్దవరపు పిశ్వనాథశా(ప్రీ).

గి. మందులనుగూడి యాభివగ్మందిరంబు
 దినదినంబును వృథితో దసరుగాత
 మధునవంతుల సత్యధీమణివరుండు

తసరకై ద్వయుచేయుచు ధర్మమతిని
ప్రజలనందర సంతోషపరచుగాత.

ఓలేటి సీతారామశాప్రీతి.

మెచ్చితి ముల్లవారమున మేలగు నీమృదునై ద్వయక్తికీ
మెచ్చితి మెంతయేనియు సమేయభవత్యముదారబుద్ధికీ
మెచ్చితి మిహోనెచ్చిన సమాహితకార్యవిశేషపూర్తికీ
సచ్చరితా! నిరంతరము సన్మతిగాంచుము ధర్మభుద్ధితోన్.

పాలెపు లగ్ స్వరాజు.

క. శ్రీయతి ! సమధిగతశము
స్తాయుర్వేదాంగతప్రధాన్యబవతుతరో
పాయు ! యనపాయచికి
తాను ! యస్మాత్ప్రియమహృద్వరా ! సత్యమధి.

కీ. సీమూలమునఁగదా నామనోహరిపున
జీవంబు నొంది చరింపఁగలిగ
సీమూలమునఁగదా యామితుఁఁ థాపదం
భోరాశి విడి యొస్సుఁ జేరఁగలిగ
సీమూలమునఁగదా సెలమైన నిండని
నాచిడ్డ తల్లిఁ గానంగఁగలిగ

సీమూలమునఁగదా నామూము యత్తయు
బుత్తికాసంపార్చిపీ బొందఁగనిరి

గి. పార్ణవానంబు మా కొనరంగఁజేసి
సట్టి నీయుపకారంబు సెట్టు మఱతు
శమితనకలార్టి ! శారదచంద్రీకీర్తి !
సత్యనారాయణాఖ్య ! షైమజ్యముఖ్య !

చ. అభిఘుతరోపకార మహాపో యన మాళోనరించినాడ జై
ట్లులు భవదీయచిత్తము గపన్ వికసింపఁగఁజేయనేర్చునే
నిల బలుమాఱు జన్మముల నెత్తిన నీదుబుణంబు దీర్ఘకోఁ
గలనేసతంబు నాకరయుగంబు మొగిడ్డెదగాక భక్తితోన్.

గి. అట్టులైశను నాశక్తి సమనరించి
చొయక్కరీతిని నిన్ను బహుాకరింప
సెంచి యాహోమవలయము నిచ్చినాడ
జంమ్రీనకు నూలిపోఁగు నొసంగినట్లు.

చ. కలియుగమందు సత్యభులు గల్లుట యేరికి చుర్రుభంబు నేఁ
దొలిజనిఁ జేసినట్టి సుకృతుల్ ఫలియించెన్నా లేక భక్తవ
త్నులుఁ డగు నిష్టదేవునిప్రసాదము గల్లెన్ గాక నాకు నీ
చెలిమి తటఫుఁ టరిది శ్రీయతి మామకమిత్రరత్నమా.

డి. శీలవిహీనదుర్జనవిశేషసమాశ్రియ మైనయుటి యి
క్కాలమునం తథిందగుణకాండవిరాజితయుష్మదాదివి

ద్వాలనదార్యాపిత్రులముదంబునఁ గూడి చరించుచున్న నా
కేలవిచారమల్ వోడము నీశ్వర్యుఁ దూరక హనిచేయునే
బాలభిషగ్మణ్ణ ! మధువపంతుల సత్యమధీవరాగ్రీఁ.

చ. దినదినవర్ధమానభవదీయవినిర్మలక్కిరి దిక్కుతీ
జనముల కంచితాభరజస్థావమున్ రచియించుగాక ! నీ
యనుమవైద్య ముర్యసకలార్తివారంబయి రొమప్పుగాకనీ
వనయము కై ద్వయరత్నాచితుదాధ్యుడ వౌమతుగాక మ్మిత్రమా.

శుభమస్తు.

శ్రీయతులుమ, నిరవద్యవిచిత్రచికిత్సాకార్యనిర్వహమలును
ననంకాళాయ ర్యేదపాండిత్యవిరాజతులును నగు
మధువాపంతుల సత్యనారాయణమార్తిగారికి
చామర్తి సత్యనారాయణమార్తి ప్రాయము.

పంచరత్నములు.

మ. ప్రథమంత్రై సుజనోపకారకర్మై ప్రిజ్ఞాతమై దివ్యమై
బుధరాజ్యుందసమేవితం బగుచు సంపూర్ణప్రిభాధాముమై
సుధలం జత్తెడుసీమవైద్యముభవిష్టోభించుసత్రాంతమున్
మధునాపంతులవంశవార్ధిపొమధామా సత్యనారాయణా.

స్తోత్రమై బీచల కుపకార మొనరింపఁ
గా వైద్యశాల నొక్కటిని నిలిపి
సుప్రసిద్ధామధస్తోమంబులను జిక్కి
త్సాగ్రింథముల సెల్లఁ దసరఁ గూర్చి
అమృతోపమానలేవ్యముల నాసావిధ
పరిశుభ్రాథస్మమల్ భద్రపఱచి
ప్రతిదినాగతరోగిబమావిధరోగముల్
మాస్పంగ మంచివో మంమలిచ్చి

గ. మాస్పుచున్నాపు మతి యసామాన్యనరణే
గాంచుచున్నాపు కీర్తిని ఘనతరముగ
మధువపంతులవంశాధిమహితచంద్రి
అర్యగుణముఖ్య సత్యనారాయణాఖ్య !

శా. సర్వవ్యాధిచయం బసర్వశగతిన్ జక్కాయిథప్రిక్రియేక్
గుర్వాశీర్విచవప్రిభావకముసన్ గుంరంబుగాఁ పేసిన
గ్రోవ్వీనాథులప్పెప్పులం బడయు నాయు ర్యేడవివ్యాధి
శర్వాచేప్రియవల్లభం డిడుత సత్స్నాభాగ్యభోగంబులఁ.

గ. అంగమై మ్యుల కై నసు నలవిగాని
రోగముల సెల్లఁ గుదిరిచి రూఢమతిని
పొమపతకంబు లోందితి పెలమి మించి
జయముఁ గాంచుచు సరఫీత్ర సత్యమా_త్రీ!

గీ. ఆర్యమిత్రిమ సత్యనారాయణాఖ్య !
 నీదునై ద్వయము ధరచి ననింద్య మగుచు
 వ్యాపిం జెంచుచు సత్కరిం బడయుగాత
 భూతనాథుండు వ్యాసుండు ప్రోచుగాత.

ఇట్లు

చామత్రి సత్యనారాయణశాస్త్రి.

గీ. ధర్మవైద్యలయంబును ఫొపనంబుఁ
 జేసి జగదేకవిభ్యాపిం జెన్ను మిగులు
 సత్యనారాయణాఖ్యఁ కౌ సజ్జునసకు
 నాయురారోగ్యభోగభ్యాగ్యంబు లొసఁగి
 కచుఱలోఁ డుత రాముండు గాచుగాత
 భృంగరాజంబు వంచారక్తవిజయభైర
 వంబు లోనగు తైలముల్ బరఁగుచుండ
 ధనికు లెఱ్లరు తగురీతి ధనము నొసఁగ
 ధర్మనై ద్వయం బ్రహ్మ దనరుగాత
 ధరణిలోఁ పల నాచంద్రీతారకముగ.

ఇట్లు

చాట్టపిల్ల వెంకట్రోపు.

పి తా పు ర ०

శ్రీవేదమూర్తులైన బ్రహ్మశ్రీ మధునాపంతుల సత్య
 నారాయణమూర్తిగారిసన్నిధి—

శ్రీరాజు తాపు రామయ్యమ్మారావు బహద్దురుగారి
 గుహాస్త అవసరాల వెంకట్రోపు అనేకనమస్తారములు చేసి
 చాయంగలవిన్నిష్టములు.

.....తా తమరు శ్రీరాజు అమ్మగారికి దాఖలుచేస్తి
 శేహ్యం సేవిస్తున్నారు.....యోవుత్తరం అందగానే ఒకసారి
 చొరు వచ్చి శ్రీ॥ అమ్మగారిని చూచి పెళ్ళకోవుతాను. అమ్మ
 గాదు శిలచిచ్చినండువల్ల ప్రాసినాను. నుస్తీ చాయవద్దు.
 చిత్త గించవలెను.

అవసరాం వెంకట్రోపుప్రాటు.

మహారాజ్శ్రీ మధునాపంతుల సత్యనారాయణమూర్తి
 గారికి—దామెర సీతారామస్తామి దండములు.

ఉభయశ్శేషమోపరి.

త॥ ఇదివరలో మామయ్యగారికి శ్రీమహారాజువారును
 మహాశాస్చవారును పిల్లలును షైమముగా నుస్తుటుల వాసిసి
 తిరి. ఇప్పుమను జే మంగానే యున్నారు. మార్పులులేపు.
 15 తేదీనాటికి మామయ్యగారిని తీచుకు రాకోరెదను. ఇటు
 లనే ఆతేవీకి శావలసినదిగా మామయ్యగారికి ప్రాసితిని.

చిత్త గించవలెను.

దామెర సీతారామస్తామి.

26-11-24

ಕಾ ಕಿ ನಾ ಡ.

ಅಯ್ಯಾ!

ಈದ್ಯು ಪಾಲತ್ತು ಆಗ್ನೇಯಾಜಗಾರು ಇಚ್ಛಣಿಕೆ ವಚ್ಚಿನ
ಪ್ರಯತ್ನ ವಿಾವದ್ದುವಂಚಿ ಭೃಗಾಮುಲಕತ್ತೆ ಲಹಲ ಶೀನುಳವಚ್ಚಿನ ನಾಂ
ಕೊಂಡೆಮು ಯಾವಿಂದುನ್ನಾದು. ಅದಿ ಯಾರೆಕನೂ ತಾವಲಸಿಷ್ಟೆ
ನ್ನಾದಿ. ಈ ರೂಪಾಯಂತಿ ಮನಿಯಾದ್ದರುಕ್ಕಾರೋ ವಿಾಕು ಈರೋ
ಜ್ಞ ಪಂಪಡಿತ್ತೆನದಿ.....
ಚಿತ್ತ ಗಿಂಧವಲೆನು.

ಪಾತ್ರವಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟ್ರಾಮಯ್ಯ.
ತ್ವಾನುಕ್ಕೆಹುನ್ನ, ಮನಿಸಿವಲ್ಲ ಆಫೀನ,
ಕಾ ಕಿ ನಾ ಡ.

ಸಲ್ಲಿವನ್ನುಗ್ಗಾದ್ದೆನುಳೋಷ್ಟು ಮೈತಾಘರಮು
ಚೆನ್ನುವಟ್ಟುಂ.

20-1-24.

ಶ್ರೀ॥ ಅನ್ನಗಾರಿಕೆ

ನೇವರುತ್ತು ಪುರಾಣವಂದ ಕಾಮೇಶ್ವರರಾತ್ರಿ ನಿರ್ಯಾಮು ಅನೇಕ
ನಾತನಾತರಮುಲು.

ಬಿ॥ ಅಪ್ಪಾಯಿಕಿ ಅಳ್ಳಿ ಮುಚೇತ ತಹಂಕು ಜ್ಞರಮು ವಾವಿ
ಚಾಲ ಚಿಕ್ಕಿಪೋಳಿ ಉನ್ನಾಡು. ಮುನುವು ಆರುಸಂವರ್ತನಕುಲಕ್ಕಿರು
ಮು ಚಿ ಚಿಟ್ಟೆ ಏಟ್ಟಿತಿಲೋ ಸುಂಡೆನೋ ಇವ್ವುದು ಬಿ॥ ಅಪ್ಪಾಯಿ
ಕೂಡ ಅಸ್ಥಿತಿಲೋ ನುನ್ನಾಡು. ಅವ್ವುದು ವಿಾರು ನಿಮ್ಮಕಾಯರನು

ಮುಳ್ಳೋ ಮಂದು ಇಚ್ಚಿ ರನಿಯು ಅಂದುಚೇತ ಚಿ॥ ಅಹ್ನಾಯಿಕಿ
ನಿಮ್ಮಾಷಮುಗ ನಾನ್ನ ದನಿ ಇವ್ವುದುಕೂಡ ಆಪ್ತಿಷಂದೆ ಮಿಂ ಕಿಚಿನ
ಚಿ॥ ಅಪ್ಪಾಯಿಕಿ ನಿಮ್ಮಾಳಿಂಚು ನನಿಂತು ಮಾ ಕಂಡಂತು ನಮ್ಮುಕ
ಮುಗ ನಾನ್ನಾದಿ. ಚಿತ್ತ ಗಿಂಧವಲೆನು.

ರಾ ಜ ಮು * ಡ್ರೀ

ದಿ 5-9-18

ಹುರೋರಾಜಕ್ಕೀ ಹು ಸತ್ಯನಾಂ ಕಾಯಣಮು ಟ್ರಿಗೌರಿ ಸಮು
ಧಿಮಾನವು—

ನತ್ಯವೋಲು ಗುನ್ನೇಶ್ವರಾರ್ಪಿತ ಅನೇಕನಮನಾದಮುಲು.

ಉಳಿಯಕುಕ್ಕಳೋವರಿ.

ತಾಮು ಹಾರ್ಜಿಯಂಚಿನ ಉತ್ತರಂ ಅಂದಿನದಿ. ಮಿಂತಮ್ಮು
ಹುಗಾರುಕೂಡ ವಚ್ಚಿನಾರು. ಮಿಂತಮ್ಮುಹುಗಾರು ಹಿಲ್ಲಿಸುಕೂಡ
ಹೂಾಚಿನಾರು, ರೆಂಡರೋಜಲಹುಂಚಿ ತಿರಿಗೆ ಸುಲುತ್ತಗ್ಗಾ ಯುನ್ನಾದಿ
ಗೋಪಾಲಂಗಾರು ಬವಂಜಾಗ್ರಿತ್ತಗ್ಗಾ ಮಂದು ಯಾವುಂಚನ್ನಾದು. ತಾಮು ತೆರಪಿಚೆನ್ನುನಿ ಎಟ್ಲುತ್ತೆ ನನ್ನ ಬಕಪರ್ಯಾಯಮು ದಯಿಚೇಯ
ಪಾರ್ಥಿತ್ತುಂ.....
ಚಿತ್ತ ಗಿಂಧವಲೆನು.

ನತ್ಯವೋಲು ಗುನ್ನೇಶ್ವರಾರ್ಪಿತ.

బ్రీ॥ ఆకొండి రామమూర్తిగారియొక్కయు, మధురా వంతుల సత్యనారాయణమూర్తిగారియొక్కయు వైద్య మమో ఘుస్తేన దనియు నద్వితీయ మైన దనియు రాజువైద్య లసో టుకు వీరే యిర్చు లనియు నాయనుభవమువలనఁ జెవ్వుచు నానును. విశేషించి రామమూర్తిగారు మృదుమధురకవనమణస సయితము ఏకిక్కిలి సమర్థులై యున్నా రని వారిచే డెలిగించఁ బణ్ణన దేవీభూగవతభాగము వేనోర్లు, జాటుచున్నది.

న డ కు ఉ టి వీ ర రా జ,

పితాపురము.

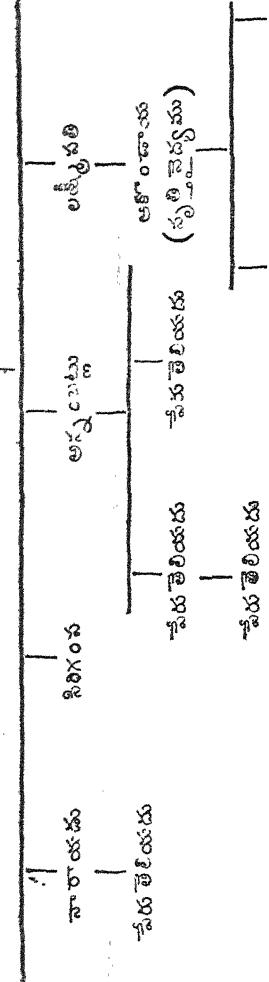
భాగవతసగ్రహమువలన నిట్టు బహుకాలమునుండి యవిచ్ఛన్నమై వచ్చుచున్న యూకొండివారి వైద్యవిద్యును నిలువఁబెట్టి యుత్తరోత్తరాభివృద్ధి గలిగించుటకు రామమూర్తి గారి కిష్వట్టికి ముగ్గురుషురులు గలడు. వారితో జ్యేష్ఠుడైన రాజగోపాలము తండ్రీగారికి వైద్యజిదాగ్నపరిశ్రమమునండుఁ దోషుమటకుఁ దగినవాఁచైనాడు. ఈనైద్యవంశవృత్తమఱుయ వటవృక్షమణలై నల్లుకొనుఁగాతు !

శీర్షి శీర్షి శీర్షి.

ఆక్రాంతి వంశవల్తము

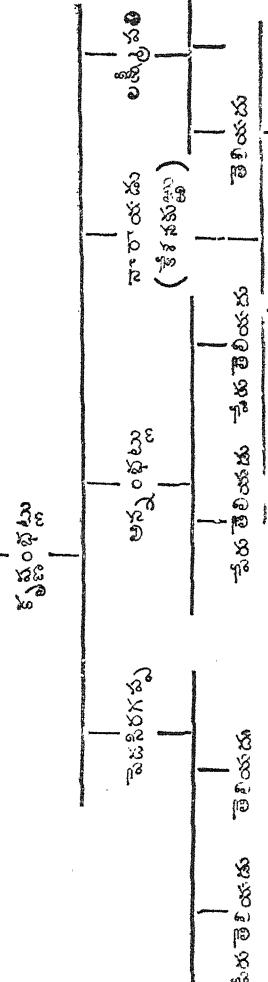
నారాయణు

పాపచిన్నాయ
జగ్గావ
సంబ్రహ్మ
బ్రాహ్మి
చంద్రభ్రాహ్మ

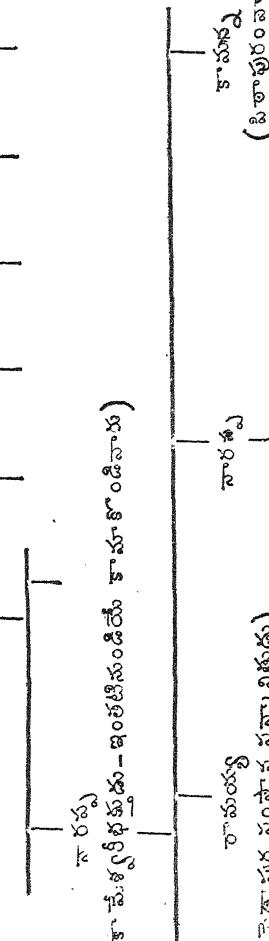
పాపచిన్నాయలు చినతిన్నాపంచలు గొగాపంచలు లోకసారాయాడు నెంగపంచలు కంగపంచలు
బ్రాహ్మి వాసుదారు కామనప్రాపారు

(శ్రీయ ప్రథమార్పణమైంతుల)

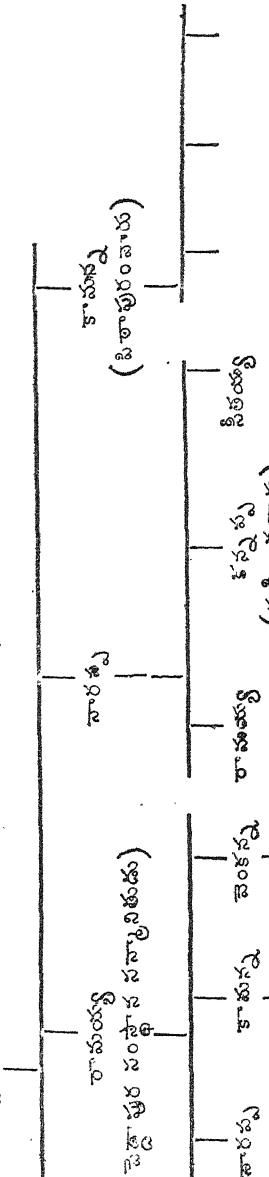

పాపచిన్నాయ - తింతిసంపంచలు గొగాపంచలు లోకసారాయాడు నెంగపంచలు కంగపంచలు
బ్రాహ్మి వాసుదారు కామనప్రాపారు

(శ్రీయ ప్రథమార్పణమైంతుల)

(శాస్త్రశ్రీధ్వాను - ఇంతటిసండియే కామక్రాంతిసాయ)

శాస్త్రశ్రీధ్వాను - సంతాసులు కామక్రాంతిసాయ
(శాస్త్రశ్రీధ్వాను - సంతాసులు కామక్రాంతిసాయ)

శాస్త్రశ్రీధ్వాను - రామస్వామి కామక్రాంతిసాయ
(శాస్త్రశ్రీధ్వాను - రామస్వామి కామక్రాంతిసాయ)

* విష్ణువు గాయ రామయ్యారాచ కొణార్కు; సార్పుగార్చి పంచు గాణ్యు. విష్ణులు సాంగనిశ్చు జింపం జింపు.
† దాఖగు సాలునుగారు దాఖగు సాలుగారు కామక్రాంతిసాయ; కామక్రాంతిసాయ.

పురాణగ్రంథమాలిక,

పితాపురము.

మనపూర్వుబుషులు పురాణములలో ప్రాసిపెట్టిన విభాగమైల సంపూర్ణతాపలో నున్నది. అంధులే కది కరతలాములక మగునట్టు తేలుతెల్ల మగు తెలుగువచనమున రెండునెలలకు (డిమార్గుసెజు 200—250 పుటలవంతున) నొక్కొక్కసంపుటముగా ముద్రించుచున్నాము. ఇందు చందాదారులగు వారికి ఒక్కొక్కసంపుటము వెల పోటేజీ మనిషాద్దరు కర్చులు సహా రు 1-0-0 కు మాత్రమే. ఇతరులకు రు 1-8-0 లు. చందాదారులగువారు ప్రావేశరునుము రు0-4-0 లుమాత్రమే యియ్యువలయునుగాని చందాస్తామృమందుగా నియ్యునక్కాఱ దేహు. ఒక్కొక్కసంపుటము ముద్రిణ్ణమైనతరువాత వి.పి.గా పరపచుకును. ఇప్పటికి ముద్రింపుచెడి వెలకు సిద్ధముగ నున్న గ్రంథములు.

శివపురాణము १, -७, ८, ४, ५ సంపుటములు.

బ్రహ్మపురాణము १, -७ సంపుటములు.

వామనపురాణము १ సంపుటము.

 కాంగోప బహుమాసముగా ప్రాభవ సంచర మకర సంక్రాంతిలో పున పై సంపుటము లన్నియు చందాదారులుగా చేరి తెప్పించుకొనువారికి రు ५-10-0లకు మాత్రమే. (ఇతరులకు రు8-8-0లు) పోటేజీ వేళు.

వడకుమటి వీరరాజు వంతులు,

పురాణగ్రంథమాలిక,

పితాపురము.

**END OF
TITLE**